UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

R ante E

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Raſtelli. Uide in dictione raſtrum.

Ratus.a.um.pticipiū a Reor.reris quod ſigt puto. Imaginor. Priſ. Reor quoq ratus facit participium vt puto dr̄ię cā. q ritus aliud ſigt. ⁊ retus pro reatus dicebāt: quō ſaucius ꝓ ſauciatus: laſſus ꝓ laſſatus. Pla. ī am. Uictis hoſtib⁹ quos nemo ſuperari poſſe ratus ē. Aliqñ ratus dr firmus certus. Teren. in Ecy. Ne quod ego egiſſem eſſet ratum.

Ratifico.as.approbo: ⁊ qd̄ actum eſt confirmo. Ueteres ratare pro ratificare dicebant. vnde eſt irritare contrarium.

Ratio.a ratū ſupino fit. Et eſt vis illa aī q a ceteris aīalib⁹ hō diſiungit̄. Que ſic diffinit̄ ab Aug. li. ij. de ordine. ꝙ ſit mentis motio ad ea q̄ diſcutiunt̄ diſtinguēdi ⁊ cōnectēdi pōtes Uñ ab Horatio ponit̄ pro rōcinatōe ⁊ diſcurſu aī ad inueſtigandū verū. Ci. li. ij. ad herē. Rō eſt cā q̄ demōſtrat verū eē id qd̄ intēdimus breui ſubiectione. Seneca. Quid ē rō niſi nature imitatio Seqtur rō nām: ⁊ bonū ſine rōne nullū eſt: ⁊ virtus nō aliud q recta rō. Aliqñ tñ nō ponit̄ ꝓ reſpectu ⁊ cura. Ci. Plāco. Peto a te vt me rōnē hr̄e velis ⁊ ſalutis ⁊ dignitatis meę. Sic dicimus hñda eſt rō honoris. rō rei familiaris. Idē li. ij. offi. Hñda rō eſt rei familiaris: quā quidē delabi ſinere flagitioſum eſt. Si vō iungat̄ cū prępoſitione cū. ſigt negociū. Idē in cato. Rōnē hz cū terra q̄ nunq recuſat imperiū. Et ad Atticum. Cū oībus muſis rōnē hr̄e cogito. Aliqñ ponit̄ ꝓ cā. vt apud eundē. M. Catoni. Cū aūt ad Cibiſtra pp rōnem belli qnq dies eſſez moratus. Aliqñ pro mō via ⁊ forma. Sal. At ego vobis inqt ſi mō vultis eē viri rōnē oñdā q tāta iſta fugiatis: Et rō quandoqz dr ſupputatio vel calculus ſiue expēſa. Pla. ī aul. Supputat̄ rō cū argentario. Idē in am. Et vt res. rōneſq veſtrorum oīum bñ expedire vultis. Uñ rōnarius codex in quo accepti ⁊ expēſi rōnes deſcribunt̄. Sue. in Ceſa. Seruitia recentiora immenſo ꝓtio ⁊ cuius ēt ipm puderet ſic vt vetaret rōnibus inferri. i. nolebat in rōnario pſcribi eam ſummā quam impēderat in emptōe ſeruorū. Rō ēt ꝓportio dr vt ſi qñ numer⁹ ad numerū hz ꝓportionē quā nos rectū dicimus rōnē vel duplā vel triplā vt qttuor ad duo: ⁊ ſex ad duo. rōnē purgare. Uide in dictiōe purgo. rōnē ꝯſtare ē equā legitimāq rōnē oñdi aut apparere oñdi poſſe. Ply. Iunior. Mir ē q ſingulis dieb⁹ ī vrbe rō aut ꝯſtet aut ꝯſtare videat̄: plurib⁹ cūctiſq nō ꝯſtet

Ratiūcula. diminutiuum. Teren. in phor. Erat ei de ratiuncula iampridem apud me reliquum pauxillulum nummorum.

Rōnale. phi dixerūt eſſe qd̄ rōne vteret̄: vel vti poſſet. Uñ dicimus hoīez eē rōnale ⁊ mortale. Hic gñe poſito qd̄ aīal ē dictū videmus additas duas dr̄ias qbus admonēdus erat hō ⁊ quo ſibi redeundū eſſet: ⁊ vñ fugiēdū Nā vt pgreſſus aię vſq ad mortalia lapſus ē ita regreſſus eſſe in rōnē dz. Uno verbo a beſtijs qd̄ rōnale. alio a diuinis ſeparat̄ qd̄ mortale dr. Illud niſi tenuerit beſtia erit. Hic niſi ſe auerterit diuina ñ erit. rōnale ſubſtātiuū. gñs veſtis ſacerdotalis ē. Hier. ad Fabiolā. rōnale ēt dr gñs veſtis apd̄ hebręos oſuin. gręce logiō. nos rōnale poſſum⁹ appellare. pān⁹ ē breuis ex auro hñs magnitudinē palmi ꝑ qdrū ⁊ duplex ne facile rūpat̄.

Rōnabile dr qd̄ cū rōne factū dictūue eſt. Cui⁹ ꝯriū ē irrationabile. Itaq domū aliquā rōnabilē poſſum⁹ dicere: noſtrū q ſermonē. rōnales aūt vel illū q̄ hanc fecit: vel nos q̄ loquimur. Ergo ꝓcedit rō ab aīa rōnali in ea quę vel ſiūt rōnabilia: vel dicunt̄. Duo ergo ſunt in qbus potentia viſqz rōnis poſſit ipſis ēt ſenſibus admoueri: opa hominū: quę vident̄: ⁊ verba q̄ audiuntur. In vtroq aūt vtitur mēs gemino nuncio ꝓ corꝑis neceſſitate. Uno q̄ oculorū ē: altero aurium. Ita cū aliqd videmus cōgruētibus ſibi partibus figuratū: nō abſurde dicimus rōnabiliter apparere. Itē cū aliquid bene cōcinnere audimus nō dubitamus dicere ꝙ rōnabiliter ſonat Irrationabile vō. quod his caret. Quiti. li. ij. Sed q carent ſermone que id faciunt multa atqz irrationabilia vocantur.

Rationarius: liber in quo rōnes rerū geſtarū cōtinent̄. Sue. in Aug. rurſus tędio diuturnę valitudinis cū ēt a magr̄atibus ac ſenatu domū accitis rōnariū iperij tradidit. Et rationari⁹ liber accepti ⁊ expenſi vt ſupra ī dictiōe rō. Itē rationarius qui rationariū conficit vel q̄ rationibus p̄eſt. Marcellinus Quidam ex mercatore opulento rationarius apparitor.

Ratiocinor. pe. cor. ſigt ꝑ rōnē quādā dep̄hendo. colligo cōputo. Gel. li. j. plutarchus in lib. quē cōſcripſit ſcite ſubtiliterqz ratiocinatū pythagorā dicit in reperienda modulādaq ſtatus longitudiniſqz eius p̄ſtantia. Ci. li. j. tuſ. At nos metiendi ratiocinandiq vtilitate inſpecta huius artis terminauimus modū. Hic ratiocinatores dicti ſūt q̄ calculatores vulgo nomināt̄ dictōe latiā. Mar. Nec calcl̄ator nec notarius velox maiore: qſq circulo coronet̄. rōcinatio inqt Aug. li. de imortalitate aię ē a certis ad īcertorum īdagationē nitens cogitatio.

Ratis ⁊ rates ſm ꝓbū efferri pōt. Et ꝓprie rates dicuntur connexę ⁊ recte cōpactę inuicē trabes q̄ ꝑ aquā trahunt̄. Abuſiue a poetis vſurpātur pro nauibus. Uirgi. Diſiecitq rates.

Raudum dicebatur ęs. Uide in dictione rudus.

Rauēna vrbs in octaua regiōe italię. Sabinorū oppidū in ora littoris Adriatici oliz tota ligneis cōpacta ędificijs aqs diffuſa. pōtibuſqz ac lembis peragrara a theſalis ꝯdita perhibet̄. Et cū a mari ſiūt īundatōes ñ mediocrē accipit ꝑtē ceni paluſtris. De hac Syri⁹. li. viij. Lēta paludoſo ꝓſcidūt ſtagna rauēnę. Hic ort⁹ ē caſidor⁹ ſenator q̄ mlt̄a eruditiſſime ſcripſit.

Rauis raucedo vocat̄ q̄ ſit aut nimia ſiccitate pp clamorē: aut nimio humore ad vocis loca fluēte ex qbus vox hoī plerumqz negatur. Plau. in aul. Huccine deſtruxiſti me ad ſenez ꝑciſſimum vbi ſi qd poſcamus ad rauim poſcamus priuſquā quicq detur. hinc rauio is ⁊ rauus.a.um.

Rauum veteres dixerunt obtuſum. Uñ raua vox obtuſa ⁊ parum liquida. Rauus color obtuſus. i. mixtus niger cū fuluo color inter flauum ⁊ ceſium. Ci. lib. iiij. acad. Quia nobiſmet ipſis tum ceruleū tum rauum vr̄ quodqz nūc ſole collucet.

Rauiſcellus diminutiuum a rauo. Plau. Quis inquit hęc mulier ⁊ ille rauiſcellus qui venit.

Raucus qui nimio clamore vel alia cā vocem obtuſā hz. aliqñ tñ refert̄ ad optimā vocē. Uir. Dāt ſonitū rauci ꝑ ſaxa liquētia cygni. Hinc raucitas: ⁊ raucedo ꝓ vocis obtuſitate.

Raucę. vermes terreni radices arborū lędentes. Ply. Olea vbi quęrcus effoſa ſit male ponitur quando vermes qui raucę vocantur in radice quęrcus naſcuntur ⁊ tranſeunt.

Raucio. is. rauſi. rauſū. raucus ſum. a quo Irraucio. Eſt ⁊ rauceo. es. a quo rauceſco ⁊ irrauceo.

R ante E

Re. p̄poſitō ꝑ apocopen a retro facta vr̄. Uñ reſpicio retro aſpicio. reuertor retrouerto. repoſco rē datam retro poſco. Et nō niſi cōpoſita repit̄ q̄ ēt alias ſignificationes hz. Nā qñqz pfectionē denotat vt recognoſco. Qñqz reciprocationem vt redamo. Qñqz ꝯ ſiue aduerſus vt reluctor repugno reſiſto. Qñqz iterum atqz iterum ſeu ſępe: vt reputo. qñqz dnouo vt renouo qd̄ ē rurſus nouū facio: qñqz īde: vt remoueo. qñqz valde vt redūdo. qñqz lōge. Uir. li. iij. Italiā petere ⁊ terras tentare repoſtas: Ser. i. lōge poſita. qñqz dnotat ꝯrietatē ſuorum ſimpliciū: vt retego qd̄ tectū erat dnudo reſigno. qd̄ ſignatū erat apio. recludo clauſum patefacio qñqz hz diuerſā lz non ꝯriā a ſuis ſimplicib⁹ ſignificationē: vt reſciſco. Nā cū ſcire ſit cognoſcere: reſcire tamē ſiue reſciſcere nō ē rurſus cognoſcere: ſed factū aliqd̄ occultius ⁊ īopinatū inſperatūqz: cognoſcere. ſcire aduertere. De hoc loco ſuo. Sic rñdeo. qd̄ non ſolū redico aut repromitto: ſz re atqz aſpectu ſatiſfacio. Hēt aliqñ re eādē ſignificationē quā hz ſimplex vt reprę ſento. Cōponit̄ āt cū dictiōe ab. a. incipiēte: redamo redarguo. b. vt rebello. c. vt recurro. d. vt reddo. e. vt redeo. f. vt refero. g. vt regredior. h. vt redhibeo. i. vt reijcio. l. vt relego. m. vt remigro n. vt renuto. p. vt repugno. q. vt redqro. ſ. vt reſarcio. t. vt retineo. u. vt reuertor. Sz cū. a. e. ⁊ h. interponit̄. d. cā euph.

Reapſe. ſigt re ipſa. Pacu. Si non eſt ingratum reapſe qd̄ feci.

Reate ciuitas in Umbria: ex qua Ueſpaſianus originez duxit.

Reatus.us. culpa crimen.

Repello.as. ex re ⁊ bello ꝓprie ſigt repugno. Unde rebelles dicunt̄ qui in fide nō ꝑmanent: ⁊ iuſſis poteſtatū repugnāt. Et

rebellio.repugnãtia.rebellare vulnera ſeu alia vitia dicunt̃ qñ ſemel curata repullulãt. Ply. Strumea herba eſt q̃ rurſus ſata rebellare credunt herbarij que curauerunt vitia.

Rebla.regio babyloniorꝝ: vel vrbs que nũc Antiochia dr̃.

Reboo.as.ex re. ⁊ boo.mugio. Grecum eſt vt inq̃t. Ser.in cõ. Ge. Nã apud latinos nullũ verbum eſt qđ ante o.finalẽ habeat.o.excepto inchoo: qđ tñ maiores aliter ſcribebãt aſpirationẽ interponentes duabus vocabulibus ⁊ dicebãt ichoho per trãſlationem tñ roboare ſignificat reſonare. Uirgi. li.iij.ge.reboant ſyluecꝫ ⁊ magnus olympus.

Recaleſco.rurſus caleſco. Cice.li.iij.de na.deo. Qđ nr̃is quocꝫ corporibus cõtingit cũ motu atcꝫ agitatione recaleſcunt.

Recaluaſter diminu.ẽ.ſig̃t eũ q̃ fronte calua eſt.non toto capite q̃ſi recaluatulus. Legi quẽdã: alioq̃n eruditũ exponentẽ recaluaſtrũ eſſe retro caluũ. qđ falſũ eſſe ↄſtat ex auctoritate Hier.in leui.ſcribẽtis. Si a frõte ceciderĩt pili recaluaſter ⁊ mũdus. Dr̃ ⁊ recaluus. Plau.in ru. Ec quẽ recaluũ ac ſiloneſenẽ. Hie.ↄ̃ Joui.recalua frõte ↄ̃ ſocrate. Hic recaluo.as.

Recanetum ciuitas in italia que a priſcis recinata dicebatur.

Recedo.is.abeo diſcedo. Uñ receſſus ꝓ diſceſſu.aliq̃ñ pro tractu extẽdor a quo receſſus ꝓ ſpacio. Lur. In eo nemore lõgo receſſu dom⁹ erat. Et recedẽ eſt retro cedẽ a quo fit aduerbiũ receſſim qđ ẽ retro cedẽdo plau.receſſim cedã ad pietẽ

Recello.is.reduco reclino.ſicut excello in altum extollo.apul. li.x.de aſi. Jlla.n.quotiens ei parcens nates recellebam accedens:totiens niſu rabido ⁊ ſpinam prehendens ad eã applicioꝛe nexu inherebat.

Recellicluniꝫ.dictę ſunt meritoriꝫ meretrices que deſultura q̃dam ⁊ aſſultura mouent clunes vti venus concinioꝛ incenſori preſtetur. Plau. An vis ĩter iſta verſarier pro ſedas piſtorum amicas recellicluniꝫ alicarias.

Recens nomẽ.ſignificat nouum.hoc eſt qđ nuper accidit. vnde recẽtioꝛ recẽtiſſimus aduerbiũ recẽter Ci. Hoꝝ recẽtiorũ nunq̃ꝫ dictũ ab vllo qđ ſciã. Jdẽ Au. Cecinnę. Cõmorarem nõ ſolũ veterũ ſed hoꝝ recẽtiũ vel ducũ vel comitũ tuorum grauiſſimos caſus. Inuenit̃ ẽt recens aduerbiũ. Plau. Qui recens ex agro venerat. Uirg. ſole recens orto.i.recenti tp̃e.

Recentari:renouari ⁊ denuo recẽs fieri. Actius. Jamiã albicaſcit phębus ⁊ recentatur cõe lumẽ hoĩbus ⁊ voluptas.

Recẽſeo.es.recognoſco ⁊ ſũmaꝫ totius populi ꝑ numeros colligo. Unde recẽſus ꝓ recẽſione ⁊ recognitiõe dr̃. Et recẽſiti qui ꝑ receſſum numerati ſunt. Sue. In ceſa.recẽſum populi vicati ꝑ dños inſulaꝝ egit. Et in li.numeri ſcriptũ eſt ꝙ recenſiti ſunt a viginti annis oẽs q̃ poterant ad bella ꝓcedere.

Recido.is.pe.coꝛ.recidi recaſum.ſignificat retro:ſiue iterũ cado.⁊ ſemꝑ ꝓducitur re. Proper.recidit incꝫ ſuos mẽſa ſupina pedes Amb.de obitu Satyri.pro ſimplici poſuit. Semꝑ optaui vt ſi quę perturbatiões vel eccleſiã vel me manerẽt. in me potius ac meam reciderent domum.

Recidiuus.a.um.pe.ꝓ.ſig̃t qđ recidit. Uir.li.iiij. Et recidiua manu poſuiſſet ꝑgama victiſ.i.q̃ reciderũt q̃ſi didoni ſe purgãs dicat ęneas. Si mihi licuiſſet ruinas troię ꝓtin⁹ inſtauraſſẽ: nõ tot tãtiſcꝫ laborib⁹ ac ꝑicul' cõdere nouã vrbẽ q̃ſiſſeꝫ. Similr capit̃ illđ ex li.vij. Quin idẽ veneri ꝑtus ſu⁹ ⁊ paris alt̃ funeſtręcꝫ iteꝝ recidiua ĩ ꝑgama tędę.lꝫ Ser.iterp̃tet̃ recidiua poſt caſũ reſtituta. Qđ minime veꝝ ẽ. cũ nunq̃ꝫ reſtituta fuerit. Nã ⁊ ſi febres a ply.recidiuę dicant̃.h̃ nõ ꝓp̃e:necꝫ ex vocabuli ſignificatõe fit ſꝫ ex appellatõe tm̃ q̃ſi recidiuoꝝ febres ꝑꝑ eos qui in eas ĩcidũt ⁊ poſt eaꝝ depulſionẽ recidũt: in eas. Quę cũ poſt caſũ ſuũ ſiue depulſionẽ reſtituũt̃ rediuiuę ꝓprię nõ recidiuę dñr q: tũc nõ recidũt ſiue nõ ↄ̃pellunt̃ ſed reuiuiſcũt ⁊ integrant̃.recidiu⁹ igit̃ q̃ recidit.i.q̃ retro vl' rurſus cadit ⁊ nõ poſſit ꝑmanẽ. Uñ ẽt ei⁹ ſimplex. Cardiu⁹ qui cadit. Ply.li.xv. Colligi mala poſt ęquinoctiũ auctũnale necꝫ ante ſextã decimã lunã:necꝫ ante p̃imã horã cadiua ſeparari ſtramẽti ſtoreis paleiſue ſubſterni:rara cõponi vt limites ꝑuij ſpũm ęq̃lem accipiant. Similem ſignificationẽ hñt reliq̃ noĩa ĩ uus terminata: vt natiuus: votiu⁹:rediuiu⁹.

Reſcido.is.cidi.ſum.pe.ꝓ.ex re ⁊ cędo.qđ incido ſig̃t q̃ſi reſeco. Unde reciſos ramos dicimus.i.reſecatos.

Reciſamentũ.a recido paruũ fruſtum ⁊ q̃ſi ramentũ ex aliquo reciſum Ply. Ocyſſime vero ęruginẽ contrahit ęs coronarium reciſamentis in acetum additis.

Recipio.is pe.coꝛ.ex re ⁊ capio. Proprie recipe dicimus quãdo q̃s aliq̃d qđ tradidit:recipit:q̃ſi retro vl' rurſus capio. Li. li.ix.recipiãt arma q̃ ꝑ pactioneꝫ tradiderũt. Qñcꝫ ponit̃ ꝓ admittere accipe. Ci.li.ij.of. Cyrillũ quẽdã ſuadẽtẽ vt in vrbe manerẽt:rerxẽcꝫ reciperẽt lapidib⁹ obruerũt. Qñcꝫ ꝓ reuocare. Uirg. Sic ore effata recepit ad ſeſe. qñqꝫ in tutũ reducere liberare. Jdẽ. Mediocꝫ ex hoſte recepi. Hic recept⁹.us.ꝓ reductiõe. Et recipe ſeruũ. Ulp. dicit refugiũ eẽ abſcõdẽdi cã ſuo p̃ſtare: vel ĩ ſuo agro vl' ĩ alieno loco ędificioue. qđ receptũ dare vulgo dr̃. qñqꝫ ſimpl'r reducẽ. Plau.ĩ cap. Jnde me cõtinuo recipiã rurſũ domũ. qñcꝫ recuꝑare. Ci.in Cato. Tarentũ vo q̃ vigilãtia quo ↄſilio recepit:tũ q̃dẽ me audiẽte ſalinatori q̃ amiſſo oppido fugerat in arcẽ glorianti atcꝫ dicẽti. Mea opa Quinte. Fabi tarẽtũ recepiſti. Et certe inq̃t ridẽs niſi tu amiſiſſes:nunq̃ꝫ recepiſſeꝫ. qñ excipe ad vſum ſuũ ⁊ reſeruare qđ fit cũ vẽditis cęteris ſibi q̃dpiã ſeruat. Plau. Ubi nũc adoleſcẽs hꝫ poſticulũ: h̃ r̃cepit cũ ędes vẽderet. Hinc receptitius ſuus appellat⁹ eſt nuptę mulieris ꝓprius: quẽ.ſ.cũ dotẽ marito daret:ſibi reſeruauit. quotiẽs eñi mulier in danda viro dote aliq̃ ex ſuis bonis retinet: nec ea ad viꝝ trãſmittit:recipe ea ↄ̃r. qñcꝫ ꝓ ſternere. Uir.li.viij. Torũ cui cõminus enſem cõdidit aſſurgẽs ⁊ m'lta morte recepit. qđ ⁊ ꝓ accepit exponi põt. Sicut cũ dicimus. Accepit eũ crudeliter: vel malis modis. Sig̃t ẽt faciẽda ſuſcipe ⁊ cũ obligatiõe ꝓmittere. Ci. Craſſo. Quę tibi ꝓmitto ac recipio ſciſſime eẽ obſeruaturũ. qñcꝫ ſimpl'r promittere. Cecina ad Ci. Sed tñ ego filio dixerã librũ legeret ⁊ ea ↄditiõe daret: ſi reciperes te correcturũ. Ci. Bruto ꝓ polliceor poſuit cum inq̃t. In ipſa cã exponẽda ſatis ẽt de ꝓbitate dixi.ſꝫ tñ ſeparatĩ me recipio fore eũ tibi ⁊ voluptati ⁊ vſui. Nã ⁊ moleſtũ hoĩeꝫ cognoſces ⁊ prudẽtẽ ⁊ a cupiditate oĩ remotiſſimũ. p̃terea magni laboris ſũmecꝫ induſtrię necꝫ hec polliceri debeo q̃ tibi ipſi bñ cognoris iudicãda ſunt. Seruat Ci. moreꝫ ſuũ vt difficile v̾buꝫ recipio ꝑ facile polliceor poſtea doceat.

Recepti in ciuitatem dicũtur qui cum ſuffragio ciues ſunt effecti vt apud Liuium ſępe legit̃. Et receptus mos eſt quem ſponte ciuitas alienum aſſciuit.

Receptus.us.reductio.i.quo ſe tutus recipit exercitus. Unde receptui canere dicimus cum tuba exercitus e ꝓlio reuocatur. Uir.li.xi. Planicies inculta iacet:tuticꝫ receptus.

Receptitius.a.um.qđ reſeruat̃. Uñ receptitius ſuus appellat⁹ eſt nuptę mulieris ꝓprius quẽ reſeruauit cũ dotem marito daret. Qui ⁊ ſuꝑdotalis dicitur dñę futurus iugis comes.

Recepto.as.frequentat.a recipio. Terẽ. Meũ receptas filium.

Receptaculũ.locus in quem ſe tuto recipiunt. Ci. Omniũ bonarum artium receptaculum.

Recipatia a veteribus dicebat̃ cũ inter ciuitates ꝑegrinas lex conuenit: vt res priuatę reddant̃ ſingulis:recuperenturqꝫ.

Recidipna.veſtes q̃s vocãt cęnatorias. Juue. Ruſtic⁹ ille tu⁹ ſumit̃ recidipna q̃rinę. Cõpoſitũ nomẽ ex lano ⁊ greco.ſ.ex recinio δειπνος q̃ cęnã ſig̃t. Eadẽ ẽt Triclinaria dicunt̃.

Recinium veſtis antiquiſſima quadrata vt inquit Uar. Cuius mediam partem retrorſum iaciebãt. Unde reciniati mimi Ser.in cõ.li.j.ęne. Recinus ↄ̃r ab eo ꝙ poſt tergum reijcitur quod vulgo mauorte dicitur.

Reciprocus.a.um.pe.coꝛ.qđ ẽ repetitũ. Uñ ꝓnomẽ reciprocũ dr̃ q: in ſe ipm̃ reflectit̃. Uar.a recipiẽdo deriuat reciprocũ ⁊ id eſſe aſſerit qđ aliquũde ꝓfectũ redit eo. vñ ꝓfectum eſt.

Reciproco.as.repeto reflecto.remitto.retrogradior. Liu.lib.ij. de bello punico. Cũ iam ſpm̃ includeret vẽtus nec reciprocare aĩam ſineret auerſi a vento parũper cõſedere. Gel.in eã phyſtulã ꝑ quã ſpũs reciprocat̃. Ci.li.j.de diui. Si q̃dẽ iſta ſic reciprocãt̃ vt ſi diuinatio ſit: dij ſint: ſi dij ſint: diuĩatio ſit

Recito.as.ex re ⁊ cito ſig̃t ſcripturam clara voce vt alij audiãt intelligantqꝫ lego. Unde poetę ⁊ alij ſcriptores recitabant

publice opera ſua ⁊ nōnulli aliena. Aliqñ non legendo ſed memoriter referendo fit recitatio. Quinti. At iſta legem recitat loquens de muliere que ceca erat.

Reclamo.as.pe.pro.clamore aduerſor nō acquieſco. Cice.pro Pompeio. Propterea ꝙ iſtis reclamātibus vos vnū illum elegiſtis quē bello predonū preponeretis. Idē lentulo. Eius oratiōi vehemēter reclamatū eſt. Hie.ad Dama. Sacerdotalem ordinē non tā pie ꝙ audacter inuaſit: ⁊ reclamantibꝰ leuitis nōne tu es ozias rex ⁊ non ſacerdos:

Recludo.is.pe.ꝓ.mō ſignificat ꝓbe claudo. Hiero. Hoſtium quod patebat recludens ſera offirmauit. Modo hꝫ ſignificationem contrariam ſuo ſimplici. Plau.in cap. Cellas refregit oēs intus: recluſitqꝫ armarium.

Reclunium: morbus cum circa vngues cutis ſe ſoluit Cluere enim ſoluere eſt.

Recognoſco rurſus cognoſco. Ambro. Fraudis ſue vaſculum diabolus recognouit. Interdū perfecte cognoſco. Lac.li.ij. Que facta cū pr̄ recognouiſſet abdicauit atqꝫ expulit filium. Interdum eſt vt ſe aliq̄d hꝫ reuideo. Col.li.j. Panis potioniſqꝫ bonitatē guſtu ſuo exploret: veſtem manicas: pedūqꝫ tegmina recognoſcat. Inde ēt cum opus cōpoſitum emendandi cauſa reuidemus recognoſcere dicimus.

Recolo.is.pe.cor.ſignificat reputo.repeto.meditor ⁊ mēte tracto. Diom. Supeſt vt ſingula recolēdo memoriatenꝰ mādētur: ne fruſtra cū tpe euaneſcāt. Ci.ꝓ Archia. Quātū alij tribuūt tēpeſtiuis ꝯuiuijs: q̄ꝫtū deniqꝫ alee. q̄ꝫtum pile tm̄ ego mihimet ad h̄ ſtudia recolēda ſūpſero. Interdū recolē ē rurſus colē celebrare reuidē ſeu req̄rere. Hiero.in plo.paral. Si q̄s in hac interp̄tatiōe voluerit aliq̄d reprehēdere: iterroget hebreos: ſuā cōſciam recolat: videat ordinē textūqꝫ ſermonis. ⁊ tūc nr̄o labori ſi potuerit detrahat. Idē ꝓ recitare poſuit ſcribēs ad principiā. Sepe ⁊ multū flagitas virgo chriſti p̄ncipia vt memoriā ſancte femine Marcelle lr̄is recolā: ⁊ bonū que diu fruiti ſumus etiā ceteris noſcendū imitandūqꝫ deſcribam. Interdū ſigt ad mentē ſeu memoriā trahere. Aug.li.ix.cō. Ad hec ei quid rn̄derim non ſatis recolo.

Recondo.is.repono ⁊ contego.

Recordor.rurſus in cor reuoco: vel iterum rem cordi do. Et dicimus. Recordor huius rei: ⁊ hanc rem. Ci.in cato. Ut pedeſtres naualeſue pugnas vt bella a ſe geſta triūphoſqꝫ recordentur inuenitur etiam cōe. Hiero.in ezech. Omnes iuſtitie quas fecerat non recordabuntur.

Recreſco.rurſus creſco. Ply. Chartilago.rupta non ſolideſcit nec preciſa oſſa recreſcunt.

Recrudeſco.renouo.tractuꝫ a vulneribus que agitatiōe nimia interdum recrudeſcunt.i.cruda ⁊ noua fiunt.

Recupero.as.pe.cor.redimo. ⁊ rem amiſſam rurſus acq̄ro. Liui.li.v. Ferro non auro recuperare patriam iubet.

Rectus.a.um.a rego fit: ⁊ ideſt qō regitur: ſicut rector qui regit Aliqñ rectus dr̄ qui ſtat ⁊ erectus eſt. Unde dicimꝰ. Ille vadit rectus. hoc eſt nō flexus. Aliqñ dr̄ qui nullā in partē flectitur: cuius ꝯrium eſt obliquus. Unde per tranſlationē recti hoīes vocantur iuſti. ⁊ rectum iuſtum. Item rectū dicit perfectum officium qō greci cathotorma vocant:

Rectus apud grāmaticos dr̄ primus caſus: qui tm̄ improprie dicitur caſum cum ntūs a nullo flectatur: ⁊ ceteri caſus ab eo flectantur ⁊ cadant. Ideoqꝫ dicuntur caſus.

Recta abſolute a veteribus dicebant̄ cena quā clientibꝰ ⁊ ꝯuictoribus ⁊ recto ordine diſcūbentibꝰ laude p̄ncipes dabant. Sue.de Aug. Cōuiuabat̄ ⁊ aſſidue: nec vnq̄ꝫ niſi recta non ſine magno ordinū hominūqꝫ delectu. Mar. Promiſſa eſt nobis ſportula recta data eſt. Sportula vō ſpecimē erat puſilli parciqꝫ hoīs. Ideꝫ in Nero. Adhibitꝰ ſūptibus modus publice cene ad ſportulas redacte. Recta tunica dicebatur que ita cōtexta erat: vt veluti rigēs ſtaret. Uel que a ſtantibus ab imo in altū texebat̄. Hac Tyrones ⁊ noue nupte induebant̄. Inuenitur etiā recta aduerbiū. Ply. cum domū recta proficiſceret̄. Uir. Non aſſis faciunt euntqꝫ recta.

Rectum dr̄ inteſtinum: qr in imo vnde excernit̄ dirigitur.

Recte aduerbium ſignificat bene iuſte. Et differt recte dicere ⁊ vere dicere: ꝙ recte ad verba: vere ad ſententiā referat̄. Naꝫ poſſumus recte ⁊ falſum dicere dūmodo nullo vitio verborum dicatur. Ter. Et recte ⁊ vere dicis.

Rectāgulus. eſt cū linee ita cōiūgūt vt nulla ps magis ꝯclinet.

Recubo.as.pe.cor. ⁊ Recūbo.is.quieſco iaceo. Uir. Tityre tu patule recubans ſub tegmine phagi. Et iterum. In te omnis domus inclinata recumbit.

Recula.e.pe.cor.diminutiuum eſt a res.

Recuſo.as.pe.pro.ex re ⁊ cuſo qō a cudo.is.fit. Et ſigt refuto Amb. Que a btā. Agne veluti quedā ſunt ſtercora recuſata.

Recutitus.pe.ꝓ.curtatus: ⁊ cui a glāde reiecta ē cutis. Quo nomine dicti ſunt iudei. Sidoniꝰ fert recutitoꝝ p̄mordia iudeorū. Cā cur h̄ fiat: referi̊ a Lactātio. Deus cupiēs (vt Socrati pariter placebat) corpora humana eſſe feneſtrata. nil tecti ⁊ obuoluti in ſinibꝰ cordis iuſſit nudādā glādē: hoc ē cor diſcoperiendū. qō figurata ſil̄itudine glādi conuenit: vt ſignificaret̄ cor ip̄m retegēdū ⁊ pura nuditate nudandū. Recutiti ergo a reciſa verendoꝝ cute vocati ſunt iudei. Mart. Nec recutitoꝝ fugis īguina iudeoꝝ. ēt q̄ ſanior eſt glans a ſanie.

Redamo.as pe.cor.ſigt ꝯ vel ſil̄r. ſiue me amātēꝫ amo. Aug.li.iiij.cō. His atqꝫ hmōi ſignis a corde amantiū ⁊ redamātiū ꝓcedentibus ꝑ os: ꝑ linguā: ꝑ oculos ⁊ mille motus gratiſſimos q̄ſi fomitibus cōflare aīos ⁊ ex pluribꝰ vnū facere. h̄ eſt qō diligit̄ in amicis: ⁊ ſic diligit̄: vt rea ſibi ſit humana conſcientia ſi non amauerit redamātē: aut ſi iā amantē nō redamauerit nihil q̄rēs ex eius corpe p̄ter inditia beniuolentie.

Redandruo.as.de priſcis dictionibus eſt ex re ⁊ andruo. ſignificat redeo.

Redeo.is.rediui ⁊ redij.itum.retro eo. ſiue reuertor. Teren. Redeo inde iratus atqꝫ egre ferens. Interdum reuocor. Uirgi. Redit agricolis labor actus in orbem.

Redito.as.pe.cor.frequētatiuuꝫ ſigt ſtati: ſiue continue redeo. Plau.in cap. Nūc ita conuenit inter me atqꝫ hūc Tindare vt te extimatū in aulidē mittā ad patrem ſi nō reditas.

Reditus.us.pe.cor.duo ſigt.ſ.reuerſionē. Ouid. Uela q̄ror reditus v̄ba carere fide. Et prouentū: eo ꝙ ſingulis annis reditus redeat. Idem lib.ij.de pon. At reditus iam quiſqꝫ ſuos amat ⁊ ſibi q̄d ſit vtile ſolicitis ſupputat articulis.

Reddo.is.reddidi.itū ꝑ duplex.dd.ꝯꝛie cā vel euphonie. q̄ſi retro do. Nā ꝓprie reddere eſt acceptū vel ablatū reſtituere. Terē.in phor. Si q̄s q̄d reddit: magna eſt hn̄da gr̄a. Ponit̄ ēt ꝓ dare. Celſus in recō. Reddēdi verbū q̄ꝫq̄ꝫ ſignificatiōeꝫ hꝫ retro dādi. Accipit tm̄ ⁊ ꝑ ſe dādi ſignificationē vt reddo tibi lr̄as: q̄s mihi Ci.ad te dedit. Item ꝓ facere: vt reddo te certiorē: ⁊ tu me reddidiſti ꝓbū virū. Uir. Tu das epulis accūbere diuū. Itē ⁊ reponere. Plau. Tēpeſtas venit cōſtringit tegulas imbriceſqꝫ ibi dn̄s indiligens reddere alias nevult. Itē ꝓ ꝓducere. Idē in tri. Id frumēti qñ alibi meſſis maxia eſt tribꝰ tātis illis minꝰ reddit q̄ꝫ obſeueris. Itē ꝓ exponere. Idē in aul. Tibi ego rōnē reddā ſtimuloꝝ ſeges.

Redibeo.es.pe.cor.ex re ⁊ habeo.d.īterpoſita.cā melioris ſoni ⁊ abiecta aſpiratiōe. Et eſt redibere. Ulp.inq̄t facere vt rurſus hēat venditor qō habuerat. Feſtus. Rediberi id ē qō redditū eſt improbatūqꝫ. Et qui dedit rurſus coactus ē habere id qō añ habuit. Hinc redibitio actus ipſe reſtitutiōis.

Redigo.is.pe.cor.ex re ⁊ ago.a in i cōuerſa. ⁊.d.iterpoſita ſigt quadā vi: aut īduſtria reduco. ⁊ ſemꝑ actūm cuꝫ p̄poſitione poſtulat: multiſqꝫ accōmodat̄ actibꝰ. Plau.in am. Deniqꝫ Alcmenā rediget antiquā in ꝯcordiā cōiugis. Idē i aſi. Redigā te vñ orta es ad egeſtatis terminos. Ci.li.iiij.phil. Potētiſſimos reges bellicoſiſſimas gētes in deditionē huiꝰ ip̄erij redegerūt. Et li.v. Quibꝰ rebus tāta pecunia vna i domo coaceruata eſt: vt ſi h̄ genus in vnū redigat̄ non ſit pecunia reipu.de futura Lac.li.iij. Quid ille q̄ p̄rimonium in nūmos redactū effudit in mare: Et iterꝫ. Sed ſi id feciſſet ip̄e ſe in populū redegiſſet. Terē.i adel. Tu hō rediges me ad īſaniā: Et in phor. Ego me nego tu q̄ ais redige in memoriā. Et iteruꝫ. In id redactus ſum loci vt q̄d agaꝫ ex illo neſciam prorſus.

Redimo.is.pe.cor.ex re ⁊ emo.d.interpoſita euphonie cã ſigt emo. Ci.Qui merces redimũt vt ſtati vẽdãt.Et ĩ iure ciuili. Redẽptores vectigaliũ emptores appellant. Ci.ĩ ver.ac.ij. Ut p̃mũ ex ꝓuincia rediJt redẽptio hui⁹ iudicij eſt fcã grãdi pecunia.Et redimere eſt recupare.qδ vernacula lĩgua dicimus reſcodere. Ci.re viliſſima ⁊ ꝑua maximã redemit. Uñ q ab hoſtib⁹ capti ſunt vel q̃ alicui ꝑne ſunt obnoxij ſoluto p̃cio redimũt. Itẽ q̃ iniuſte vexant ſi ꝑ ſolutionẽ pecuniȩ liberati fuerint:redemiſſe vexationẽ dñr Plau.ĩ aſi. Redime iſthoc bñficio te ab hoc ⁊ tibi eme hunc iſto argento. Curti. Sed medici quoqꝫ grauiores morbos aſperis remedijs curãt.⁊ gubernator vbi naufragiũ timet iactura q̃cq̃d ſeruari põt redimit. Ter.in eu.Quid agas niſi vt te redimas captuꝫ q̃ꝫ queas nũmo ſi nequeas paululo at quãti queas. Hier.in exo.Oẽm p̃mogenitũ hoĩs de filijs tuis p̃cio redimes.rurſus redimere emẽdare:qδ tñ fere in idẽ recidit. Ci. Nõ.n. p̃eteritã culpã videri nolo redemiſſe. Ille.n.pr̨eteritam culpam redimere dr̃ qui aliquo egregio facto eam compẽſat.

Redempto.as.frequentatiuum eſt.a quo redemptito.as.plau. redemptitauere ad vnum captos.

Redimio is.redimiui.ituꝫ.pe.ꝓ.ex re.⁊ emio.d.interpoſita ⁊ e in i mutata.ſigt orno.corono.acupingo. Clau.li.ij.de raptu. Nec ſic in numeros arcu mutãte colores incipiẽs redimitur hyems cuꝫ tramite flexo ſemita diſcretis interuiret humida nimbis.Et li.iij. Medijs inuenim⁹ aruis exanimẽ cyane ceruis redimita iacebat. Nã ei⁹ ſimplex.Emio orno ſeu decoro ſigt Ouid.li.j. Hero.Qδ tibi donaui per fide littus emi.

Redimicula ornamẽta capitis mulierũ ⁊ vittaꝝ tenię pẽdẽtes a poſteriori p̃te mitrȩ. Iuue. Accipiẽt te paulatim qui lõga domi redimicula ſumũt frõtib⁹ ⁊ toto poſuẽ monilia collo.

Rediuiua q̃ poſt interitũ redeũt: vel qδ mortuũ eſt ad vitã redire põt. Cypri. Ad hãc denuo lucem rediuiuũ corpus aĩaſ. Uel rediuiua ſunt q̃ ex vetuſto renouant. Qδ ⁊ Seneca ſentire vr̃.lib.iij.decla.rediuiuũ me ſenẽ meretrix vocat. Iuue. Prodiga nõ ſentit peuntẽ femina cẽſum:ac velut exhauſta rediuiuus pullulet arca nũmus ⁊ e pleno ſꝑ tollaſ aceruo.

Rediuius vermiculus ſeu beſtiola q̃dã q̃ infixo ſemꝑ ſanguini capite viuit cui vni ex oĩb⁹ aĩalibus cibi exitus nõ eſt ſed vſqꝫ adeo intumeſcit ſacietate vt ipſo alimento moriaſ hoc grȩci κροτωνα vocãt latini rediuiũ a rediuiendo.i.ſoluendo ꝙ carnẽ aĩalium ſuctu reſoluat. Uernaculi nr̃i cȩcas appellant. Col.li.vij. Uentri quoqꝫ ⁊ ſub femina manũ ſubijcere cõuenit ne ad hmõi tactũ poſtmodũ paueſcant: ⁊ vt rediuij q̃ plerũqꝫ feminibus inhȩrent eximantur.

Rediuia morbus eſt cum cutis extra vngues ſe ſoluit qr rediuire eſt reſoluere. Grȩce παρονυχια dr̃. Ply.lib.xxix. Lana ſuccida rediuias ſanat ex aq̃ frigida. Placidus grãmaticus accipit rediuias pro ſerpentiũ genere exuuijs.

Redoleo.es.pe.cor. Uide in dictione Oleo.

Reduco.is.pe.pro.retroduco retraho. Iuſti.li.ij.reliq̃s copias rex ipſe reducere in regnũ parat. Sue.de Cali. Equitẽ romanũ obiectũ feris cũ ſe ĩnocẽtẽ ꝓclamaſſet reduxit. Abſciſſaqꝫ lingua rurſus induxit. Itẽ reducere eſt liberare ⁊ ſine piculo recipere. Apul. Meqꝫ oppido in arcẽ reduco. Hic reduces. Itẽ replicare.a quo reductũ replicabilẽ dicimus. Uir. Inqꝫ ſinus ſcindit ſeſe vnda reductos. Itẽ recõciliare vt illud numẽqꝫ reducãt. Huius verbi prima qñqꝫ ꝓducit:quãdoqꝫ corripit. Hor.li.Ser. Dij tibi dent capta claſſem reducere troia. Uir.li.iiij. Eiectã claſſem ſocios a morte reduxi.

Reducẽ ⁊ reduces.pe.cor.illos dicimus qui a periculis in tutũ ab exilio ſiue captiuitate reducũtur in patriã. Ci.ꝓ Milo. Quid me reducere eſſe voluiſtis:an vt ſpectante me expellerentur ij per quos eſſem reſtitutus. Uirg. Nãqꝫ tibi reduces ſocios claſſemqꝫ relatam nuncio.

Redundo as.ex re ⁊ vndo.d.iterpoſita ſigt ſuperabundo. Hiero.in prolo.ꝓuer. Ut plenius cognoſcatis q̃d in libris nr̃is minus ſit:quidue redundet. Et redũdare refluere ſeu recipere. Plau. Hoc facinus in tutũ redundabit caput.

Refello.is.ex re ⁊ fallo.ſignificat qδ dictũ eſt arguẽdo falſum oſtendo. Ci.li.ij.tuſ. Et refellere ſine pertinacia: ⁊ refelli ſine iracundia parati ſumus. Et differt a purgo.ꝙ refellere dicaſ de eo qui factũ negat. Purgare de eo:qui fatetur quidẽ factum ſed defendit.

Refero.pe.cor.reporto.q̃ſi retro fero. Quintil. Ad patreꝫ arma nõ retulit. Aliqñ in cõſultationẽ pono. Et ſic cõſtruitur cuꝫ actõ mediãte ad. Sal. Refer inq̃t ad ſenatũ.i. fer incõſultationẽ. Ubi ſolet iũgi de: vt De oĩb⁹ retulit ad ſenatũ. Hic relatiões fieri dñr in ſenatu. Seneca. Et relatiõib⁹ manant ſenatuſcõſulta. Qδ ẽt in facto ſolet: vt Ci. Si ad vnũ oĩa referẽda ſunt digniſſimũ eſſe Põpeiũ. Hoc eſt ſi vni oĩa ad ſcribẽda ſunt. Aliqñ reuoco redeo. Uir. Ille pedẽ referens. Ci. Referebã me ad illud incredibile. Aliqñ recẽſeo. Uir. Cogere donec oues ſtabulis numerumqꝫ refere iuſſit. Aliqñ Adſcribo. Sue. Et in deoꝝ numeꝝ retulit. Aliqñ cõuerto. Uir. li.xi. Multa dies variuſqꝫ labor mutabil' ȩui retulit in meli⁹. Aliqñ renouo ⁊ q̃ſi rurſus fero. Idẽ li.v. Hũc morẽ hos curſus atqꝫ hȩc certamina p̃m⁹. Aſcanius lõgã muris cũ cingeret albã rettulit. Aliqñ ꝓduco Ply.li.xxi. Dixim⁹ ⁊ terraꝫ refere multũ. Aliqñ narro ĩdico. Uir. Referes ḡ hȩc ⁊ nũcius ibis palidȩ genitori. Aliqñ oñdo. Lucil.li.j. Quis poſſet oriri: q̃s nequeat referat vnde. Aliqñ dico vt retuliſti mihi. Aliqñ exp̃mo imitor. Iuue. Et multũ referẽs de Mecȩnate ſupino. Aliqñ reddo. Uir.li.ix. O mihi p̃eteritos referat ſi iuppiter annos q̃lis erã.ẽt cũ de bñficio reddẽdo loq̃mur. grã in ſingulari ꝓ bñficio ſumi oꝫ vt referã grãꝫ. Quin ⁊ ad maleficiũ reddẽdũ eo auctores vtunſ. Plau.in Cur. Ni argentũ referas. Sed q̃uo differat.ab ago ⁊ habeo. Uide ĩ dictiõe ago. Aliqñ porto. Cor. Taci. Cũ ex agris ſegetes domũ referẽt. In tertia ṽo pſona poniſ ꝓ ȩſtimãdũ eſt: ſiue valet aut ĩtereſt ſiue vtile aut cõmodũ eſt. ⁊ ꝯ naturã re ſyllaba ꝓducit. Ci. Pub. Seruilio. Speraſ tñ videor Cȩſari collegȩ nos fore curȩ ⁊ eſſe vt hẽamus aliquaꝫ rẽp.cuius ꝯſilij magni referebat te ĩtereſſe.i.ȩſtimãdũ erat. Ply. Infinituꝫ refert lunaris rõ.i.valet. Idẽ in ĩfinito. Quippe victimas cȩdi ſine p̃catiõe nõ vr̃ refere: nec deos rite conſuli.i. ĩtereſſe. Qñqꝫ poniſ ꝓ obeſt. Ter.in phor. Quid tua malũ id refert? Magni demipho. Col.li.viij.de canib⁹ loquẽs. Nõ multũ refert an villatici corpib⁹ graues ⁊ paꝝ veloces ſint.i. p̃iudicat: ſiue ĩcõmodũ ẽ: ſiue ȩſtimãduꝫ ẽ. Plau.ĩ rud. Q̃uo hẽas id refert iure an iniuria. Ply.lib.xvi. Nec terrȩ tñ nã circa has refert.i.vtile ẽ. Liui.ṽo.li.ij.al'r. Adeo ne ẽ fũdata leuiter fides vt vbi ſim q̃ꝫ q̃ ſim magis referat.i.ȩſtimet ſiue exiſtimeſ cureturue. Aliqñ ſumiſ ꝓ neceſſe ẽ. Sal. Quare vanũ q̃dẽ hoc cõſiliũ eſt ſi piculũ ex illis timuit ſi in tãto oĩuꝫ metu ſolus nõ timet eo magis refert me mihi atqꝫ nobis timẽ. Uirgi.li.ij.ge. Neqꝫ.n.numero cõprȩhẽdere refert. Habet hoc verbũ p̃teritũ retuli ⁊ ſupinũ relatũ.quoꝝ vnũ ꝑ duplex.tt.alterũ ꝑ duplex.ll.qñqꝫ apud poetas ſcribiſ. Hor. Rettulit acceptos regale numiſma philippos. Lucr. Id rurſum cȩli rellatũ tẽpla receptãt. Catul.al'r. Siredituꝫ retuliſſet is aut ĩ tꝑe lõgo. Ouid.li.xv.me. Eſſe fidẽ digitis ad frontẽ ſȩpe relatj.

Refero.acceptum fateor me accepiſſe ab aliquo. Ci.vitã acceptam refert clemẽtiȩ tuȩ. In malũ. Idẽ oĩa deniqꝫ que poſtea vidimus: quid aũt mali non vidimus ſi recte rõcinabimur vni acceptȩ referemus Antonio.

Refero impenſum eſt rõnẽ de expẽſis vel facio vel reddo.

Refercio.is.ſi.tũ.ex re ⁊ farcio.ſigt repleo.qδ q̃dẽ alij cũ ablatiuo: alij cũ gtõ ꝯſtruũt. Ci.ꝓ Cor. Qδ eis reb⁹ vrbẽ italiãqꝫ referſerũt. Gel. Is librũ mltȩ variȩqꝫ hiſtoriȩ r̃fertũ ꝯpoſuit

Reficio.is.pe.cor.recreo reſtauro. Ply. Cũ reficiendi aĩ grã id feciſſet. Uñ refectũ inſtauratũ renouatũ: ⁊ qδ corruptũ erat ĩ ſtatũ p̃ſtinũ reductũ dr.q̃ſi rurſus fcm̃. Ulp. Uerbo reficiẽdi tegere ſubſtruẽ: ſarcire ȩdificare. Item aduehere appotareqꝫ ea q̃ ad eãdẽ rẽ opus erit cõtineſ. Aug.li.j.cõ. Ruinoſa eſt dom⁹ refice eã. Et in euãgelio. Erãt reficientes rȩtia.

Refigo.is.pe.pro.quod fixum erat educo.

Refluo.is.retro ſeu rurſus fluo. Uñ fluxus ⁊ reflux⁹ maris dr.

Refragor.pe.ꝓ.ṽbũ depo.lꝫ ⁊ refrago legaſ.ſigt mõ reſiſto mõ

ſuffragoꝛ. Siſan. li. xxij. Multi ppl'i pl'imę ꝯcionis dictaturā oíbꝰ aís ⁊ ſtudiis refragauere. i. dictaturę ſuffragati ſunt.

Refrango. is. rūpēdo aperio. Plau. in cap. Cellas refregit oēs intus: recluſitq; armarium. Et refringere eſt foꝛtiter vel iterum frāgere. Aug. li. iij. cō. Et hoc ſolū me in tanta reflagrantia: refrangebat ꝙ nomē Chꝛiſti non erat ibi.

Refractarius đr q̄ cōtumax eſt ⁊ nimis ſuę ſnię tenax. Seneca Exiſtimāt pħię fideliter deditos cōtumaces eſſe ac refractarios. Dictꝰ refractarius a refringēdo tanq̄ libertinꝰ ſit ⁊ cuncta obſtātia refringēs vt nullo ſuitutis clauſtro cohercea̅t.

Refrico. as. pe. coꝛ. renouo. Tractū a vulneribus que plerunq; fricādo renouant̃. Ci. Sextio. Sinaūt oía q̄ ſentio pſcripſerim ne refricem meis lr̃is deſiderium ac doloꝛem tuum.

Refrigero. as. pe. coꝛ. frigus induco: vel rē calidā frigidaꝫ facio Ci. in Cato. Ubi. n. pōt illa ętas aut caleſcere: aut apꝛicatiōe meliꝰ vel igni aut viciſſim vmbꝛis aquiſue refrigerari ſalubꝛius: Col. li. ij. Atq; ita rurſus in ſole ſiccata ⁊ mox refrigerata recōdit̃. Aliqñ refrigerare eſt ſubleuare recreare. Unde refrigeriū ſubleuatio ⁊ q̄ſi recreatio mētis tractū ab eſtuantibus q̄ flabellis ⁊ frigida aura recreant̃. Aliqñ diminuere ſiue dimittere: ſicut eꝯrio feruere ꝑcreſcere ⁊ frequentari.

Refrigeratoꝛius. a. um. quod refrigerat. Ply. li. xxij. refrigeratoꝛiam tum vim eſſe conuenit.

Refugio. Uide in dictione fugio.

Refuga. ę. pe. coꝛ. generis cō. qui alioꝝ dominium refugit. Eſt ⁊ refugus. a. um. qđ eſt recline ac reiectum. Sidonius. Capitis apex rotondus in patulū a planicię frontis verticē cęſaries refuga criſpatur. i. in frontem reiecta.

Refuto. as. pe. pꝛo. a futo frequētatiuū verbi Fuo. is. qđ ꝓtulit Plau. ī am. Ne q̄s tā audax fuat qui obuiā obſiſtat mihi pꝛeſertim cū dicat Feſtus Futare arguere eſt. Unde ⁊ Cōfutare. Sed cato. hoc ꝓ ſępius fuiſſe poſuit. Ergo iuxta Feſtum refutare redarguere eſt: ſiue nō ita eſſe oſtendere. Ci. Dolobellę. Non tam id laboꝛo vt ſi qui mihi obtrectent a te refutent̃ q̄; intelligi cupio qđ certe ītelligit̃ me a te amari. Alio mō dixit Lact. li. iiij. Quę oía cū nec ingenio nec doctrina defendere ac refutare poſſent. ſ. refellere: q̄;uis ēt pꝛo redarguere ſumi queat. Inde refutatio vna pars oꝛatiōis dicitur quę alio nomine confutatio nominatur.

Regelo. as. pe. coꝛ. ꝯrium eſt ſuo ſimplici. Col. li. j. Quāto fuerit ędificij ſolū pꝛomus oꝛienti ⁊ ęſtatē liberius cape perflatus ⁊ hyemis pꝛocellas minus infeſtari ⁊ matutino regelari oꝛtu poterit vt concreti roꝛes liqueſcant.

Regero. is. pe. coꝛ. vide in dictione Gero.

Rego. is. xi. ctū. guberno. q̄ſi rē populi ago. Uirg. Pacatūq; reget patrijs virtutibꝰ oꝛbē. Et regere ē rectuꝫ tenere. Coꝛ. Qui nimio doloꝛe regere caput nō poſſet. Huius compoſita ſunt Arrigo. qđ eſt erigo eleuo. Ter. in an. Arrige aures Pāphile. Sal. Sed vbi pꝛimū dubijs rebus nouandis ſpes oblata eſt: vetus certamen aíos eoꝝ arrexit. Coꝛrigo. dirigo. erigo pergo. poꝛrigo. ſurgo. ſiue ſurrigo. ſurſum rego. Uir. lib. iiij. Tot linguę: tot oꝛa ſonāt: tot ſurrigit aures. Amb. lib. hexa. ſubꝛigo vſurpat. Aſt vbi adeſtiuas cōuerſiōes in ſeptētrionem ſe ſubꝛigit ſpacia diurna pꝛoducit.

Reges dñr q̄ regna poſſidēt. regna v̊o vocant̃ integrę regiōes q̄ ab vno rege poſſident̃: vt gallia regnū eſt ⁊ q̄ galliā poſſidet rex gallię đr. Sic. n. diſtinctus olī erat oꝛbis terraruꝫ vt ſingulę fere regiōes regna dicerent̃ ⁊ reges ꝓpꝛios haberēt a q̄bus ipſe regiones appellate quos ad faſtidiū maieſtatis non ambitio popularis ſed virtus ⁊ ſpectata īter bonos moderatio ꝓuehebat. Dici tñ reges pñt ēt ſi vnius tñ vꝛbis imperiū habeāt. Sic pꝛincipio reges romanoꝝ dicti ſunt q̄bus imperiū vꝛbis ꝑmittebat̃. Hinc regnū dictū tam ipſa regio ſubiecta q̄; ipſe dñatus. Uñ inter regnū ꝓpꝛie appellatur id tp̄s quo regnū vacat rege. hoc eſt anteq̄; inde moꝛtui locuꝫ nouus rex ꝑficiat̃. Et inter rex q̄ interea regis locuꝫ tenet: ꝑ trāſlationē tñ inter regnū eſt dictū cum loco magr̃atus īter rex creat̃. Liui. Cū ſine curuli magiſtratu reſpu. eſſet patricij coiere: ⁊ inter regē creauere. Cōtentio cōſules ne: an tribuni militū crearent̃ in īterregno. Rē cū plures dies tenuit. Aliqñ rex ponit̃ ꝓ dño q̄;uis ēt ꝑ tyrānidē occupauerit impiū. Aliqñ ꝓ potētioꝛe ⁊ eo quē nobis veluti in ꝓnū elegimꝰ quē ſequamur. Mar. Qui rex eſt: regē maxime nō habeat. Col. An honeſtius mercēnarij ſaluatoꝛis mendaciſſimū aucupium circūuolitātis limina potentioꝝ ſomniūq; regis ſui rumoꝛibus aucupātis. Neq;. n rogāti q̄d agat̃ intus rñdere dignant̃. Fui. Aliqñ ꝓ diuite. Hoꝛ. Siue reges ſiue iopes erimus coloni. Ter. in phoꝛ. Regē me eſſe opoꝛtuit.

Regina. regis vxoꝛ: vl' q̄ regnū poſſidet ēt ſi virū nunq̄; habuerit. vtpote ad quā regnum ex ſucceſſione peruenit. Quādoq; ponit̃ pꝛo diuite. Terē. Quia ſole his vtuntur reginę.

Regulus diminutiuū. q̄ſi ꝑuus rex nō ꝙ paruę ſtaturę: ſed ꝙ alicuius vꝛbis aut oppidi dñs ſit qui gñali vocabulo dominus aut ꝓnceps dr̃. Quāuis ꝓpꝛie reguli ſint filij aut nepotes regū. Eſt ⁊ regulus auis minima a quibuſdā reguliolus dictus. Alio noie Trochilus. ⁊ ab ariſtotele ϖρεσβυς q̄ſi rex ⁊ pꝛęſes auium dr̃. Et regulus genus ſerpentis eſt.

Regaliolus auis. quā Ply. li. x. ſcribit appellari regem auū in italia ꝑꝑ diſſidia ⁊ bella quę ſunt inter eam ⁊ aquilam. Alij putāt Galgulum quę auis gręce dr̃ Icteros a coloꝛe. Sue. Pꝛidie aūt eaſdem idus auē regaliolum cū laureo ramo pōpeianę curię ſe inſerentē volucres varij generis e ꝓximo nemoꝛe pꝛoſecutę ibidem decerpſerunt.

Regillus ⁊ diminutiuum a rex. ⁊ nomē ꝓpꝛium viri.

Regilla. veſti que ⁊ baſilica ⁊ trabea dicitur quoniaꝫ ea reges vterentur auro ⁊ purpura intexta. Plau. Baſilicam an regillam induam tunicam.

Regius. a. um. qđ eſt regis: Ci. li. iij. off. Erat aūt regius paſtoꝛ. Aliqñ dr̃ qđ eſt rege dignum. Regius moꝛbus dictus eſt ꝙ mulſo qđ genus potōis ī regū delicijs erat: curaret̃ imbuit. Uar. Uel q꜡: vt Celſus ſcribit eo moꝛbo affectos apparatu regio hoc eſt lecto ⁊ ꝯclaui cultioꝛe ⁊ ludis laſciuiaq; vti ꝑutile eſt ꝑ que mēs ęgrotātis exhilaret̃. Hoꝛ. Aut mala quē ſcabies aut moꝛbus regius vꝛget. Idē moꝛbus aurigo ante dicebatur a coloꝛe auri quē bilis per totū coꝛpus diffuſa repꝛęſentat. Arquatus quoq; moꝛbus appellet̃ ꝙ cęleſtis cōcoloꝛ ſit de viroꝛe. Uel ꝙ ita ſtringat humana coꝛpoꝛa vt in arcum ducat. Gręci Ictericum nominant.

Regia. ę. domiciliū ⁊ aula regis. Li. li. j. Eo tp̄e ī regia ꝓdigium viſu euētuq; mirabile fuit omē. Iuſtinꝰ in regiā ſe recipit.

Regia via militaris. hoc eſt cōis q̄ latioꝛ eſſe cōſueuit. Hier. in li. numeroꝝ. Uia regia gradiemur. Supꝛa ēt dixit. Per tritam viam gradiemur. Et gradiemur via publica.

Regalis. ⁊ hoc regale ad claritudinē ꝑtinet: ⁊ ſig̃t dignuꝫ rege. Ci. in Cato. Nihil ei tam regale videri q̄; ſtudium agricolēdi. Hinc regaliter pꝛo ſplēdide ⁊ munifice.

Regalem vnguentū quo parthoꝛum reges vngebantur.

Regificus. a. um. quod regem facit.

Regifugiū: ſacrum quo die. Tarquinius fugit ex vꝛbe roma.

Regnū. đr regio q̄ a rege poſſidet̃. Ci. Caſſio. Nō regno ſed rege liberati videmur. Interfecto. n. rege regios oēs nutꝰ tuemur. Regnū ēt dici pt̃ q̄cq̄d poſſidet̃. Idē li. j. de oꝛa. Quare negaſti te fuiſſe laturū niſi ī regno meo eſſes. i. in tuſculano.

Regno. as. regnū poſſideo. Pꝛiſ. Rex ſolū qđ a regēdo naſcit̃ peperit ex ſe aliud verbū regno. Ci. li. iij. offi. Nā ſi violandum eſt ius regnādi gratia violandū eſt. Hinc fit Cōregno. Amb. Si tollerabimus ⁊ cōregnabimus.

Regio dicta a rego: q̄; pꝛiuſq̄; ꝓuincię fierēt regiones ſub regibus erāt atq; ab his regebant̃. poſtea maioꝛes in vꝛbe ꝑtes regiones appellari cępte. a ſil'itudine eaꝝ regionum in quas oꝛbis diuidit̃. Quattuoꝛ aūt fuerunt antiquitus vꝛbis romę regiones: e q̄bꝰ ꝓma regio Suburrana. Secunda exquilina. Tertia Collina. Quarta Palatina. Regiones cęli quattuoꝛ ſunt. Oꝛtus. Occaſus. Meridies. ⁊ ſeptētrio. Oꝛtꝰ ⁊ occaſus mobilia ac varia ſunt. Meridies ſeptētrioq; ꝑpetuo ſtatu permanēt. Oꝛit̃ quippe ſol nō itidē ſemꝑ: ſed aut ęquinoctialis oꝛiens đr aut ſolſtitialis aut bꝛumalis. Itē nō in eundem ſemꝑ occidit locū ſed occaſus eius ſil'r ſit aut ęq̄noctia

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

lis:aut ſolſtitialis:aut bꝛumalis. Ab his quattuoꝛ regionibus quattuoꝛ venti flare dicunť. qui ſunt Eurus. Auſter. Fauonius. Aquilo. Sunt tñ ⁊ alij venti de quibus alibi. A regio fit E regione. quod eſt ex aduerſo.
Regionatim aduerbiuʒ ſignificat per ſingulas regiones. Sue. in Ceſa. Ludos etiam regionatim vꝛbe tota: ⁊ quidem per omnium linguarum hiſtriones.
Regium oppidũ Ciſalpinę Gallię. a Lepido ędificatũ. Unde ⁊ regium Lepidũ vocatur. Regiũ ꝑꝑ pulchꝛitudinẽ ⁊ amęnitatẽ. Eſt ⁊ aliud rhegyum. qꝺ cum h. ⁊. y. ſcribiť. de quo infra. Ab illo regienſes: ab iſto rhegyni ſunt appellati.
Regieſco. is. veteres pꝛo creſco vſurparunt.
Regula noꝛma: qua lineę dirigunť. quaſi menſurã regens. per trãſlationẽ dꝛ breuis rex̄ ꝓceptio. Hic ꝛgulo. as. qꝺ ẽ dirigo
Regularis ⁊ hoc regulare: qꝺ ſm regulã eſt: qꝺ in regulã trahi põt. Uñ ęs regulare dictuʒ eſt qꝺ a caldario coꝛonarioq̄ꝫ diſtinguiť. Coꝛonariũ eſt qꝺ tenuať in laminas: tauroꝛũq̄ꝫ ſelle tinctũ ſpeciẽ auri ꝓbet in hiſtrionũ coꝛonis. Caldariuʒ qꝺ funditť tm̃ malleis fragile eſt: regulare qꝺ obſequiť malleis: ⁊ ab alijs ductile appellať. Sed ⁊ in cęteris metallis regulare dꝛ qꝺ excoctũ igni diligẽtiꝰ eſt vitijſq̄ꝫ purgatum.
Regradoꝛ. pe. coꝛ. quaſi retro gradoꝛ: ⁊ per gradus retro cedo. Hiero. contra rufi. Sacerdotes qui peccauerãt regradabantur in ędituos ⁊ hoſtiarios.
Reijcio. is. pe. coꝛ. retro iacio. Uirg. Reijciũt parmas ⁊ equos ad męnia dicũt. In quo ꝓduciť re. ſyllaba. Coꝛripiť ỽo apꝺ Statiũ li. iiij. the. Tela manu reijcitq̄ꝫ canes. Qñq̄ꝫ reijcere ẽ ⁊ repellere. Uirgi. Tityre paſcẽtes a flumine reice capellas. Qñq̄ꝫ refutare abijcere ⁊ ꝓ vili hr̃e. Apul. me ỽo tanq̄ꝫ inutilẽ reicerũt. Qñq̄ꝫ Euomere. Sue. de Aug. Senos ſextantes nõ exceſſit: aut ſi exceſſiſſet reijciebať. Hic reiecto as. Spartianus de Antonio pio. Cũ caſeũ alpinũ in cęna ediſſet auidius nocte reiectauit. reiecto ⁊ reiectus ꝓ vomitu. Ply. Et vernatio vtilis erit ſi poſtq̄ꝫ ſoꝛpta fuerit ſtatĩ reiecto ſequatur. Celſus. Et reiectus cibi nõ erit inutilis ſi raro fiat.
Reiectanea ſiue reiecta a philoſophis dicunť mala: qualia ſũt moꝛbus egeſtas doloꝛ: ex eo dicta ꝙ reijcianť repellãturq̄ꝫ tanq̄ꝫ noxia. Quę etiam alio noĩe dicuntur relationes.
Reiectio ſanguinis: gręce dr̃ αιμα Τοσ αναγωγη trium generum. Diabꝛoſis quotiens exeſa pte aliq̃ ſanguis expuitur rhegmocaſmos quotiẽs rupta id cõtigit. Tertiũ anaſtomaſis quotiens venax̄ alicuius oꝛe patefacto effunditur.
Reiecule: oues q̃ ętate vel moꝛbo reijciunť. Uarro. Scire opꝫ in grege quot reiecule ſint alienandę.
Relatiuũ a grãmaticis dꝛ qꝺ aliq̃d ſuperius dictuʒ refert: vt q̃ quę qꝺ. Dialectici dicũt relatiuuʒ eſſe: quod aliq̃d refert ſine quo nec ipſum põt cõſiſtere vt pr̃ ⁊ filius dñs ⁊ ſeruus: relatiua ſunt: qꝛ nec pr̃ eſſe põt ſi filiũ nõ habeat: nec dñs niſi ſeruum. Et talis reſpectus relatio vocať. Notãdũ ꝙ relatiuuʒ trahit ad ſe ſępe antecedẽs pꝛęſertim cũ antecedẽs poſtponiť. Quintil. Timeo ne quos poꝛrexerĩ cibos venena fiant. Pꝛęterea relatiuũ ſubſtantię ſępe ꝓ relatiuo accidẽtis ponitur: vt nõ ſum is quem putas. i. talis qualem putas.
Relego. gas. pe. ꝓ. ſepero remoueo. Uirg. lib. iij. Geoꝛ. Atq̄ꝫ iõ tauros ꝓcul atq̄ꝫ in ſola relegãt paſcua. Ci. li. iij. of. Criminabať ẽt ꝙ Titũ filiũ q̃ poſtea Toꝛq̃tus eſt appellatus ab hoĩbus relegaſſet ⁊ ruri habitare iuſſiſſet. Aliqñ remitto. Ply. li. vij. Nec tñ ego in pleriſq̄ꝫ eox̄ obſtringã fidẽ meam potiuſq̄ꝫ ad auctoꝛes relegabo q̃ de dubijs rogent oĩbus. Aliqñ exulẽ facio: in exiliuʒ mitto. Uñ relegati dñr in exilium miſſi. Hiero. Herodes ille q̃ cũ Pilato poſtea amicitiã fecit huius Herodis filius eſt frater Archelai quẽ ⁊ ipſum Tyberius Cęſar lugdunũ relegauit quę eſt galliarũ ciuitas.
Relego. is. pe. coꝛ. rurſus lego. Quid. Cum relego ſcripſiſſe pudet. Nã plurima cerno me quoq̄ꝫ q̃ ſcripſi iudice digna lini.
Religo religas. pe. coꝛ. Uide in dictione ligo.
Reluctoꝛ. aris. Uide in dictione luctoꝛ.
Reluo. reluis. rurſus lauo. ⁊ ſic cõponitur ex re ⁊ lauo. ſicut diluo. Qñq̄ꝫ ſignificat ſoluo ſiue repignero. Plau. Repignerat: reluit: vendit. Et ſic ex re ⁊ luo componitur.
Relicinus. pe. ꝓ. ſigt̃ ĩocciput refugiẽte capillamẽto recriſpum nomẽ vt q̃dã putãt a recello deduc. uʒ qꝺ ſigt̃ retraho reuibꝛo. reclino. ⁊ cęſim reduco. Et qñ ad craneũ capillitiũ retoꝛqueť. inde relicinus veluti recellinus crinis appellatꝰ euphꝛ. cã. Apul. li. j. floꝛi. Laudauit ſeſe ꝙ erat ⁊ coma relicinus et barba ſquallidus ⁊ pectoꝛe hirſutus. Et relicina frons dicitur. vt ideʒ paulopoſt. Et tabulis ⁊ toꝛeumatis idem vigoꝛ accerrimi bellatoꝛis. idẽ ingeniũ maximi bellatoꝛis: eadẽ foꝛma viridis iuuentę: eadẽ gratia relicinę frontis cerneretur.
Religio vt Ci. li. artis ve. inq̃t eſt q̃ ſupioꝛis cuiuſdã nãę quaʒ diuinã vocant curam cerimoniãq̄ꝫ affert. Plutar. ⁊ Pauli. ęmylij vita dicit religionẽ eſſe diuinax̄ rex̄ ſciam a phĩs appellatã. Maſſuriꝰ Sabinus ſcribit. religioſũ eſſe id qꝺ pꝛopter ſcitatẽ aliq̄ꝫ remotũ ac ſepoſitũ fit a nobis a relinquendo dictũ. Uñ Uirg. Eſt ingẽs gelidũ lucus ꝓpe ceritis amnẽ religionẽ patrũ late ſacer vndiq̄ꝫ colles ĩcluſere caui ⁊ nigra nemus abiete cingũt. Oñdit. n. religioſum locũ eſſe a populi cõĩone ſepatũ difficultate adeũdi. Lact. a religãdo religionẽ dictã li. iiij. aſſerit. Hac cõditiõe inq̃t gignimur: vt gñati nos deo iuſta ⁊ debita obſequia ꝓbeamus. Hũc ſolũ nouerimus. hunc ſequamur: hoc vinculo pietatis obſtricti deo ⁊ religati ſumus. vñ ipſa religio nomẽ accepit nõ vt Ci. interpꝛętatus eſt a relegẽdo. Aug. ỽo li. x. ci. dei. a re eligẽdo religionẽ dici exiſtimat cũ inq̃t. Hũc eligẽtes vel potius re eligẽtes. amiſeramus enĩ negligẽtes. Hũc ergo re eligẽtes. vñ ⁊ religio dicta ꝓhibeť. Qñq̄ꝫ tñ religio accipiť ꝓ metu. cõnexa. n. ſunt timoꝛ ⁊ religio. Sta. Pꝛimꝰ in oꝛbe deos fecit timoꝛ. Uirg. Jam tũ religio pauidos terrebat agreſtes dira loci. Ubi Ser. religio. i. metus vel ſolicitudo ab eo ꝙ mẽteʒ religet. Jnde dies religioſi ĩfames vel ĩfauſti dicti ſũt. Sue. de Augu. huc introire niſi neceſſario ⁊ caſte religio eſt. i. nefas nõ lꝫ metus ẽ. Aliqñ ſumiť ꝓ ſupſtitione. vñ religioſus dr̃ q̃ nimia ⁊ ſupſtitioſa religione ſe alligauit. Ter. in heau. Ut ſtultę ⁊ miſerę oẽs ſumus religioſę. Religioſus tñ hõ ẽt dr̃ q̃ amat religionẽ. Sepulchꝛa ⁊ monumẽta religioſa ſunt ideſt hñt in ſe religionẽ. ille adoꝛat. hęc adoꝛantur religioſi dies. vt. li. iiij. docet Gel. dñr triſti omine infames ĩpeditiq̄ꝫ in q̃bus res diuinas facere ⁊ rẽ q̄ꝫpiã exoꝛdiri nouã tempeꝛandũ eſt: quos vulgus nefaſtos vocat. hinc Ci. ad atticum diẽ alienſis pugnę religioſuʒ eſſe dicit. Macro. li. iij. ſatur. Religioſi ſunt dies qui faciẽda ⁊ vitanda diſcernunt.
Relinquo. is. retro dimitto. Lac. lib. j. Fur ac nebulo Mercurius qui ad famã ſui reliquit niſi memoꝛiã fraudũ ſuarũ. Et relinquere eſt aliq̃d ꝓ ſuo alicui dimittere ſeu legať. Plau. in aul. agri reliq̃t ei nõ magnũ modũ quo cũ laboꝛe magno ⁊ miſero viueret. huius cõpoſitum eſt derelinquo.
Reliquus. a. um. pe. coꝛ. ſigt̃ id qꝺ ſupeſt Cęſar. li. j. cõ. Demonſtrant ſibi pꝛęter agri ſolũ nihil eſſe reliqui. Ci. Curio. Reliquum eſt vt certemus officijs inter nos. Teren. in an. Ut pernoſcatis quid ſpei ſit reliquũ. Reliquum feci elegãter dicitur pꝛo reliqui: ſicut miſſum feci pꝛo dimiſi.
Reliquię. arum dicuntur pauca quę relicta ſunt. Uirg. His accenſa ſuper iactatos ęquoꝛe toto. troas reliquias danaum.
Remedium a medeoꝛ. eris. deſcendit.
Remedioꝛ. aris. depo. remedium adhibeo. Hiero. cõtra Joui. Multi impatientiam gulę vomitu remediantur.
Remendo. as. Uide in dictione menda.
Remeo. as. retro meo. redeo. Uirg. Si patrios vnq̄ꝫ remeaſſeʒ victoꝛ ad argos.
Reminiſcoꝛ recoꝛdoꝛ. qꝺ fit cũ mens ea q̃ tenuit cogitãdo repetunť. q̃ſi itex̄ rẽ in mentẽ reuoco. Cõponiturq̄ꝫ ex re ⁊ miniſcoꝛ. vñ ⁊ cõminiſcoꝛ. Eſt aũt miniſci fingere ⁊ foꝛmare. reminiſci refoꝛmare ⁊ itex̄ cõponere q̃ lapſa erãt. Qui ỽo reminiſciť. itex̄ in mẽtẽ reuocat. Ex q̃ re hõ ſapientioꝛ reddiť. Et iõ recoꝛdať. i. itex̄ coꝛdatꝰ fit. Differt memoꝛia a reminiſcentia: qꝛ illa cõis eſt oĩuʒ aĩantiũ. hęc ad hoĩes tm̃. cũ ſit diſcurſus rerum cum ratiõe ab vniuerſali ad particularia ⁊ a remotis a ſenſu.

2 3
[illegible]

Remitto.is.proprie retro mitto. Plau. Munera accipit frequẽs:remittit nunq̃. Conſtruit̃ q̃nq̃ cũ ablto ꝑcij vt apud curtiũ li.ij. Captiuos ſi plꝫ reddi honeſtius dono dabimꝰ q̃ ꝑcio remittemꝰ. Aliq̃n rurſus mitto. Col.li.j. Et eadẽ euẽtilata mũdiora ſunt lapilliſq; carẽt ⁊ glebulis q̃s ꝑ triturã fere terrena remittit arca. Aliq̃n ſimplr̃ ꝓmitto ponit̃ Lucil. Cohibet domi meſtus ſe albinꝰ ꝙ repudiũ filię remiſit. Aliq̃n ꝓ relaxo. ⁊ ad negligẽtiã deſcẽdo. Uñ aiuꝫ remittere dicimus cũ deponimꝰ curas. ⁊ negligimus. Cuius ꝯriũ eſt intẽdo ex trãſlatiõe ab arcu. Ci. Quęro nõ q̃bꝰ intẽdã animũ rebus:ſed q̃bꝰ remittã. Hinc remiſſio relaxatio animi dicit̃. Aliq̃n ꝓ cõcedo cõdono ⁊ dimitto. Et tũc cõſtruit̃ cuꝫ datiuo. Uatinius. Ci. Meã aĩaduerſionẽ ⁊ ſuppliciũ quo vſurus eram in eũ quẽ cępiſſem remitto tibi ⁊ condono. Iuſti. Igit̃ magi ad fauorẽ populi cõciliandũ tributa ⁊ militię vacationẽ in trienniũ remittũt.i.concedũt. Lac.li.v. Et ideo cũ nefanda perpetimur.ne verbo quidẽ reluctamur.ſed deo remittimus vltionẽ.i.dimittimus ſiue cõmittimus. Aliquãdo pro demitto. Ci.li.j.offi. Ex oculoꝝ aſtuitu:ex eleuatiõe aut remiſſione ſuperciloꝝ:aut ex ꝯctione. Aliq̃n pro relinquo. Col.li.j. Nunq̃d abſentia ſua de diſciplina ⁊ cuſtodia remiſerit nũ aliqua vitis:nũ arbor:nũ fruges abſint. Aliq̃n pro intermitto. Terẽ.in heau. Nullũ remittis tp̃s:neq; te reſpicis. Aliq̃n pro ceſſo. Idẽ in ecy. Naꝫ ſi remitteret q̃ppiã philomena doloris omnẽ rem narrabit ſcio.

Remiſſe aduerbium.modo humiliter Sal. Pauca timide remiſſeq; locutus abſceſſit.modo lęte ⁊ veluti remiſſo.i.relaxato animo. Cice.lib.de ora. Quis nunq̃ res pręter hũc tragicas pene comice triſtes remiſſe.ſeueras hilare.forẽſes ſcęnica prope venuſtate tractauerit.

Remora.pe.cor.aĩal aq̃tile admodũ breue.a gręcis echeneis ꝺr ſpinis ⁊ cruſtis rectũ a remorando dictũ.ꝙ nauẽ cui adnixũ fuerit.remoret̃. Ply.li.ix. Eſt paruus admodũ piſcis aſſuetus petris echeneis appellatus.hoc carinis adherẽte naues tardius ire credunt̃. Inde noĩe ĩpoſito remora a morãdo dicitur.remora etiã retardatio dr̃. Lucil. Quę nã vox ex te reſonãs meo gradu remorã fecit. Plau.in tri. Ita vincunt illud cõducibile gratię quę in rebus multis obſtãt odioſęq; ſunt:remorãq; faciunt rei priuatę ⁊ publicę.

Remores:aues in auſpicio dicuntur quę acturum aliquid remorari compellunt.

Remeligines.remore a morando. Plau. Quid nunc ille tã diu remorantur remeligines.

Remoror pe.cor.retardo.retineo.a remora piſce. vt inq̃t Do. Ter.in an. Ne quid veſtrum remorer cõmodum. Apul. Sic me abire oppido volentẽ ſuaui remoratur illecebra.

Remus nomen ꝓprium fratris romuli. ⁊ inſtrumentũ quo naues aguntur. ατωοτου ρεεν. Item remus dr̃ lorum qđ continet tubam. vt inquit Ser.in cõ.lib.vj.ęne.

Remiges.nautici qui remos agũt ⁊ remigandi miniſterio.mãcipati ſunt huius nt̃us ſingularis eſt remex.remigis. Curtius.remex militis officia turbabat.

Remigo.as.pe.cor.remis nauigo.q̃ſi remis ago. Cic.li.iiij.tuſ. Utrũ igit̃ mauis nos ſtati vela facere.an q̃ſi e portu egredientes paululũ remigare.huiꝰ cõpoſita ſunt. Eremigo ꝑ enauigo emetior. Ply. Circa caſpiũ quoq; multa oceani littora explorata partioq; breuiꝰ quã totus hinc aut illinc ſeptẽtrio eremigatus. Subremigo ſubtꝰ remigo. Idem li.ix. Cęteris ſubremigãs brachijs media cauda vt gubernaculo dirigit.

Remigiũ.ipſa remoꝝ agitatio ⁊ remigatio. Uirg.li.j.ge. Non aliter quã q̃ aduerſo vix flumine lembum remigijs ſubiget. Idem trãſtulit ad aues. Uolat ille per aera magno remigio alarum. Aliq̃n ponitur pro remigum multitudine. Idẽ lib.iij. Remigium ſupplet:ſocios ſimul inſtruit armis.

Remulculo.ꝓprie eſt remigando e ſchapa grandiorem nauim traho. Qđ aliq̃n non neceſſitatis gr̃a fit:ſed vt nauis q̃tius agatur:hinc remulculare aliq̃n dicimus molli ac leui tractu ad ꝓgreſſum mulcere. Siſen.li.ij. Si quę celeriter ſolui poterat. an altũ remulculãdo trahitur. Et a remulcẽdo fit. In eadem ſignificatione ſunt remulco.as. ⁊ promulco.as.

Remillum.repandum dicitur a remi ſimilitudine.

Remordeo.es.crucio.ſolicito. Uir. Q̃nq; h̃ te cura remordẽt.

Remo.is.repeto. Enn. Riuos campoſq; remanet. Alij remere putant dictum quaſi remeare.

Remorbeſco.is.ſignificat in morbum recido.

Renes:ſunt q̃ lũbis adhęrent. ατωοτου ρεει ν.fluo.ꝙ riui ab his obſcęni humoris orian̄t. Hi a veteribus nephrundines vocabantur.qui a grecis dicuntur νεφροι νεφρος.ren νεφριτις morbus renũ νεφριτικος. qui renũ morbo laborat.diminutiuum a ren eſt renunculus.

Renarro ſignificat ſicut ſimplex.vel re pro diligenter ſiue pro affatim accipiendũ puto. Uir.li.iij. Sic pater ęneas intẽtus oĩbus vnus.fata renarrabat diuũ curſuſq; docebat.

Renũcio.as.refero.ſiue reporto:vt miſſi nũcij referre ſolẽt de ijs ad quę miſſi ſunt. Cęſar.cõ.j. Qualis eſſet nã montis:et q̃lis eſſet in circuitu cẽſus q̃ cognoſcerẽt miſit renũciatũ eſt facilẽ eſſe. aliq̃n renũciare eſt apte nũciare:ſignificare. Terẽ.in an.q̃ſi tibi nõ renũciata ſint hęc ſic fore. Et iterum. Id ego iam nũc tibi here renũcio futurũ vt ſis ſciens:ne tu hoc mihi poſterius dicas dati factũ cõſilio:aut dolis. Do.renunciare eſt q̃ſi ſecretũ conſiliũ vel malũ nunciare. Re.n.ſyllaba apud veteres interdũ abũdat. Aliq̃n ſig̃t renuere cedere reſignare ſeu reſtituere. Ci.in ver.acti.iiij. Atq; iſte ſtenio vehemẽter incenſus hoſpitium ei renũciat domo eius emigrat. hinc renunciatio.ceſſio.hinc cõponitur abrenuncio.

Renideo. Uide in dictione nideo.es.

Renũciata:inſula in ęthiopico mari quę ſicut Ply.li.vj.ſcribit ita diues eſt. vt equos talentis auri incolę permutent.

Reor.reris.ratus exiſtimo.opinor. Plau.in amb. Quid me nõ rere expectatum.

Repagulũ. ⁊ repages.is.pe.ꝓdu.ex re ⁊ pago.is.dici poſſunt obices. Ouid.li.v.me. Raptaq; de dextro robuſta repagula poſti oſſibus illiſit ꝓprie repagula dñr q̃ patefaciendi cã ita figunt̃ vt ꝯ̃rio pagant̃. Ply. firmiſſima in rectuꝫ abies eadẽ valuaꝝ repagulus ⁊ ad q̃libet inteſtina opa aptiſſima.

Repandus.a.um.qđ eſt recuruũ ⁊ ſimũ ⁊ qđ retrorſum patet. Hiero.de Socrate ſcribit ꝙ eſſet repandis cruribus.

Reparo.as.pe.cor.reſtauro ⁊ in ſtatũ priſtinuꝫ redigo q̃ſi paro rurſus. Curtius. Ille nõ ignarus ⁊ principes amicoꝝ ⁊ exercitũ offendi gr̃am liberalitate doniſq; repare tẽtabat. Lact. li.vj. Nã pcc̃.i.mediocrit̃ vti pecunia q̃ſi q̃dã puſillitas aĩ ẽ aut ꝑtimẽtis ne ſibi deſit.aut deſperãtis poſſe ſe illa repare.

Reparamen.idem quod reparatio.

Repaſtino.as.pe.produ.ex re ⁊ paſtino:quod eſt fodio. Uide in dictione paſtino.

Repedo.as.pe.cor.pedẽ retraho recedo. vide ĩ dictõe pedo.as.

Rependo.is.retribuo recõpenſo.tractum a pecunia. Uirg. Fatis ꝯ̃ria fata rependẽs. Amb. Alius ergo fructũ accepti bñficij vt aurum auro argentũ argento rependi.

Repenſo.as.pondero:⁊ repondero:ſeu retrideo ⁊ ſubtiliter indico. Lactã. Nam qui violauerit impie humileꝫ ſentient in poteſtate vltorem:eaq; omnia quę legunt ⁊ non intelligunt repenſante deo patientur.

Repello.is.repulſi.ſum.ſig̃t retro pello reijcio. Ouid. Quęq; ſeros repuli doctis medicatibꝰ ignes. Plau.ĩ caſ. Repulit mihi manũ. Apud poetas reppuli per duplex.pp. q̃nq; ſcribitur Luc. Reppulit a libycis ĩmenſum ſyrtibus ęquor.

Repulſa:reiectio ab honore ſeu magiſtratu.

Reperio.is.pe.cor. reperi vel repperi apud poetas per duplex. pp.ex re ⁊ perio vnde repertũ:q̃ſi rapartũ ⁊ in lucẽ proditũ. Et ꝓprie reperire fortunę eſt. inuenire cõſilij. Ouid. Tu nõ inuenta reperta es.auſo.vno diſticho primã huius patri ⁊ productam ⁊ correptã protulit. At qui cõdiderat poſtq̃ nõ repperit aurum aptauit: colloquẽ reperit laqueum.

Repeto.is.pe.cor.ꝓprie reſtituẽdũ peto. Ci.li.ij.ad heren. Id qđ argẽtario obtuleris expẽſum.a ſocio eius recte repetere poſſis. Ter.ĩ eu. Hãc tibi dono do.neq; repeto ꝓ illa abſte. q̃cq̃ ꝑcij. Interdũ repetere eſt ſępius petere. Idem Cęſari

Ceſari repetēti negare nō potui. Interdū rediterare reſume reīchoare. Cic. de ora. Repetā ⁊ nō ab īcunabulis noſtrę veteris puerili ſq; doctrinę quendā ordinē p̄ceptoꝝ. Ceſar. cō. j. Bello heluetioꝝ ɔfecto toti⁹ fere gallię legati pricipes ciuitatū ad Ceſarē cōgratulatū venerunt intelligere ſeſe tam etſi per veterib⁹ heluetioꝝ iniurijs populus romanus ab his penas repetiſſet tñ eā rem non minus ex vſu terrę gallię q̄ȝ ppli ro. accidiſſe. i. reſumpſiſſet. Interdū reuoluere ſiue voſūtate cū ablr̄o. hui⁹ noīe mēoria. Cic. ī ora. Cogitāti mihi ſepenūero ⁊ mēoria vetera repetēti. Interdū redire. Virg. Cū primū paſti repetent p̄ſepia tauri. Liui. lib. j. Quippe vera fuga q̄ ſimulātes paulo añ ſecuti erāt. oppidū repetebant.

Repetundaꝝ a p̄uīcialib⁹ accuſat̄ is q̄ p̄ſes p̄uīcię alienas pecunias aut vi aut dolo expilauit. Vñ iurecōſult⁹ li. xlviij. ff. Lex iulia repetundaꝝ ptinet ad eas pecunias q̄s quis in magiſtratu legatione: vel alio offō: miniſteriōue acceperit. Sȝ poſtea lati⁹ patuit vt hoc noīe oīa q̄b⁹ diuitię ɔſtāt ɔtineant̄: vt vaſa p̄cioſa veſtes: frumētū: nauigia: vt ēt ſi quis pplſ alteri pplō iniuriā fecerit aut captiuoꝝ aut incēdij aut p̄dę q̄ iniuriā repeteret. diceret̄ agere repetundaꝝ reꝝ. Ergo cū repetunt̄ quę ſunt ablata: tūc repetūdaꝝ reꝝ agit̄ vel de repetūdis. Nec hȝ plures caſus a repeto. is. e. in. u. mutata: q̄ id tertia ɔiugatio p̄ter cęteras patit̄. Et vt differet ab illo qō d̄r. Miſſi ſūt legati ad res repetēdas. Quo ſignificat̄ p̄ncipi vel pplō erepta eē vel peccoꝝ vl' hoīuȝ vl' locoꝝ corpa.

Repente aduerbiū ſignificat ſubito. qō quidam a repo. is. deriuant per antiphraſin. Sȝ non videre verum ꝙ repente primā cor. habeat. ſȝ magis a repens. cuius prima ſilr corripitur. Ouid. in faſ. Bina repens oculis obtulit ora meis.

Repentinus. a. um. pe. produ. quod eſt ſubitarium: vt mors repentina: bellum repentinum.

Repignero. as. pignus recipio ſoluto prętio. Iurecon. ti. commodati. Non repignoras vt mihi reddas.

Repotia dicta ſūt cuȝ poſtridie nuptias apud nouuȝ maritum cenat̄. quod quaſi reficiatur potatio. Hora. Ille repotia natales alioſq; dierum feſtos albatus celebret.

Repo. is. pſi. ptuȝ. p̄prie dicitur de animalibus quę pedibus ⁊ ventre gradiuntur. vt ſunt vermes: qui reptilia dicuntur a rependo. quāuis ⁊ ea quę paruos pedes habent repere dicātur: vt ſunt lacertę ⁊ ſimilia. Transfertur etiam ad radices. Col. lib. viij. Spatium auteȝ radicibus qua repant lapides prebent. Huius compoſita ſunt adrepo quod eſt ad aliquid repo. correpo. ſimul repo. ſimul teneo. Var. in p̄lo. lib. ij. de re. ruſ. Igitur qō nunc intra muruȝ fere patres familię correpſerūt relictis falce ⁊ aratro. Col. ī p̄ſa. P̄res familię falce ⁊ aratro relictis ītra murū correpſim⁹ ⁊ ī circis poti⁹ ac theatris quā ī ſegetib⁹ ac vinętis man⁹ mouem⁹. Erepo difficilr loca aſpa ⁊ edita ſcādo. tā q̄ȝ op⁹ ſit erepe magis q̄ȝ ābularę. Sue. ī tibe. Territ⁹ qō is a tergo īſulę p aſpa ⁊ deuia erepſiſſet ad ſe. irrepo. ītro ſeu latēter repo. Hier. ad Dama. Nunc illud qō nō q̄ſieras dū aliud agim⁹ irrepſit. Obrepo. p̄repo. ex ſeu quā primū aut añ repo. Col. li. v. Videt̄ ēt ſocaneus palmes q̄ ſolet ī bifurco medi⁹ p̄repere. Et idcirco eū p̄dicto vocabulo ruſtici appellāt qō inter duo brachia q̄ ſe diuidit vitis enatus velut fauces obſidet. Prorepo vltra repo. idē li. iiij. Vt mota ęq̄liter hum⁹ nouellis radicib⁹ q̄cūq; ī ptem prepſerit prepo valde ſeu ad finē ⁊ cū labore repo. col. lib. x. Tota maceries ope tectorio lęuigat̄ ex ītraq; ne feles aut vipera prepat̄. Surrepo ſubt⁹ vel latent̄ repo. Et hñt pe. p.

Repto. ptas. frequētatiuū ſig̃t ſępe ſeu ɔtinuo repo. Hiero. ad furiā. An vereris. ne p̄les furiana deficiat. ⁊ ex te parēs tu⁹ nō habeat pulſionē qui reptet in pectore. Et reptare dicimus eum qui ſegniter ⁊ q̄ſi teſtudineo paſſu incedit quales ſunt qui in hortis aut vinetis ſpatiantur. Hora. An tacitum ſyluas inter reptare ſalubres.

Reptile pe. cor. quicq̄d repit. Amb. li. hexa. Scimus reptilia dici gña ſerpentium. eo qō ſup terram reptant. ſed multo magis oēs quod natat reptandi hȝ vel ſpeciē vel naturā. Hier. in Ge. p̄ducant aquę reptile anime viuentis.

Repręſento. as. ad pręſens affero.

Repono. is. pe. produ. rurſus pono Virgi. Ariſq; reponimus ignē. i. rurſus adhibem⁹ igneȝ ⁊ ſacrificam⁹. Mar. Vllus ſi repudor ē repone cęnā. vñ reponere fabulas ⁊ ſcripta poetę dr̄ cū ſecūdo hęc in ſcęna apponūt. i. cū rurſus recitant Solebāt. n. vt inq̄t porphyrio q̄ ludis apud veteres p̄erāt ſcriptores cū primū in ſcęnā p̄dirent benigne excipere. vt ſi forte nō recte egiſſent iteruȝ ad ſcribenduȝ audientiū benignitate allicerent̄. vñ Hor. Fabula q̄ poſcit vult ⁊ ſpectata reponi. i. primo ⁊ ſecūdo recitari. Qñq; reponere eſt recondere. Leo papa. qō luxuria vel gula diſſipauit ī mūdo: pietas reponat ī cęlo. Virg. Manet alta mēte repoſtū iudiciuȝ p̄idis. qñq; reddere reſtituere. quaſi retro apponere. plau. ī p̄ſa. Des mihi nūmos ſexcētos quos p̄ capite illius pendam quos cōtinuo tibi reponā in hoc triduo aut q̄ȝ triduo ⁊ auctore Seneca ad lucil. Priſci ſignate dixerūt id reponi qō creditori d̄bem⁹. Iuue. Semp ego auditor tm̄ nūq̄ȝ ne reponā. q̄ v̄ba idignātis ſūt vtpote ſp audiētis: ⁊ nunq̄ȝ ſcripturi. qñq; reuocare reprimere cohibere. Sta. quotiēs iaȝ torta reponā. fulmia q̄ȝ rarus terris hic īperet ignis. qñq; reducere. Virg. li. ij. ge. Et q̄ȝtū lōgis carpēt armēta dieb⁹. Exigua tm̄ gelidus ros nocte repōet. qñq; ſupaggerare. idē in eodē li. iij. Atqui nō maſſica bacchi munera. non illis epulę nocuere repoſtę. Qñq; ſcribere. Hora. Scriptor honoratum ſi fortē reponis achillem. Quandoq; retro ſeu ſeorſum ponere. Hiero. lib. j. R. da partem quā dedi vt reponeres ſeorſum apud te.

Repoſitorium vas in quo reliquię ciboruȝ ⁊ menſe inſtr̄a recondunt̄ ſiue ex corio ſint: ſiue ex alia mā. ply. bibente cōuiuia mēſaȝ vel repoſitorū tolli ī auſpicaciſſimuȝ habetur.

Reporto. as. retro porto. r̄uebo. Hie. li. R. reporta arcā in vrbē

Reprimo. is. pe. cor. contineo cohibeo. Cice. reprime impetuȝ. Virg. dextramq; repreſſit.

Rep̄hēdo retraho. q̄ſi retro p̄hēdo. Liui. Adeo turbati erāt dextere alę eq̄tes peditesq;: vt quoſdā ɔſul cato manu ipſe reprehēderit verteritq; ī hoſtē. proper. Quātū poſſit noſtros q̄ſq; reprehēdere curſus. Alias ſig̃t arguo increpo.

Reproces. pro aſperis ⁊ difficilibus vſurpatur. Ply. lib. xviij. In reprocibus ac ſupinis lateribus procumbere quaſdam occęcari ⁊ in alias dirigi.

Repromitto: iteꝝ ſiue maxime p̄mitto. Amb. Diuitias domos poſſeſſiōes repromiſit ſit ɔſenſum ſuū ei⁹ ɔiugio ñ negaret.

Repudium: recuſatio ꝙ fiat ob rem pudendam Differtq; a diuortio ꝙ repudiari futurum matrimoniū poteſt. Non recte autem diuertiſſe ſponſa dicitur. ꝙ diuortium ex eo dictum eſt ꝙ in diuerſas partes eunt qui diſcedunt.

Repudio. as. matrimoniū dirimo. ⁊ q̄ſi ob rē pudēdā aliq̄ȝ repello. Sue. ī cęſa. Neq; vt repudiaret illā cōpelli a dictatore ſylla vllo mō potuit. Interdū ponit̄ ſimplr p̄ nō accipio recuſo Ter. ī an. repudio cōſiliū qō primū intenderam.

Repūgo qñ de rōne vel calendario loquimur. facit p̄tum repunxi. quādo vero vicem redditam oſtendimus repupugi. Ci. Lentulo. Darent mihi ipſi aliū publiuȝ in quo poſſem illoruȝ aīos mediocriter laceſſitus repungere.

Reputo. as. pe. cor. Vide in dictione puto.

Requiro. is. pe. pro. repetitionem vel augmentum actus denotat. Hiero. Et nūc quid ſupereſt vt ab aliquo doctore requiratis. Interdū requirere eſt ſępius vel rurſus q̄rere.

Res gñalem hȝ ſignificationeȝ. Nam vt plau. iurecō. inq̄t ſiue corporalia: ſiue īcorporalia. comprehendit. Corporales res ſūt q̄ vere tāgi pñt: vt hō veſtis. Incorporales q̄ tangi non poſſūt: q̄lia ſūt ea q̄ in iure ɔſiſtūt. ſicut hęreditas vſuſfructus obligatiōes ſūt. Et a dialecticis dicit̄ terminus tranſcēdens. quo ſubſtantia q̄litas actio compręhendunt̄. Sumit̄ qñq; res p̄ ſtatu ac cōditione: vt reſpublica: res priuata: res familiaris: res vxoria: res mea: res tua. Ci. Id. n. rebus noſtris minime conducebat. i. ſtatui noſtro. Sal. At nobis eſt domi inopia: foris ęs alienuȝ mala res ſpes multo aſperior qñq; res d̄r p̄ut diſtinguit̄ a pſona. Vñ loci argumentoꝝ ſunt a rebus ⁊ a perſonis. Qñq; prout diſtinguit̄ a verbis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hoꝛ. verbaqꝫ prouiſaꝫ rem non inuita ſequentur. Sumitur ⁊ pꝛo cōtentione lite negocio: ſiue cōmercio. vt eſt mihi res cū latrone. Ter. Quid huic rei. eſt. i. negocij. Cice. p Mure. Nondū potuiſſe ſtatuere iuriſconſultos vtrū rē an litē dici opoꝛteret. Itē p cā. vt quāobrē. i. pp quā cām. Qua de re de qua cā. ab re ſine cā. Itē pꝛo cenſu ſiue diuitijs. Ter. i heau. Eius frater aliquantulū eſt ad rē auidioꝛ Itē pꝛo imperio. Virg. Poſtq̄ꝫ res aſię pꝛiamiqꝫ euertere gentem. Immeritā viſum ſuperis. Itē pꝛo vtilitate Terē. in ecy. Si in rem eſt bachidis Et iterū. Neqꝫ in rem noſtrā vt q̄ſq̄ꝫ amatoꝛ nuptijs lętetur. Do. in vtilitatē. i. pꝛo cōmodo. Itē pꝛo actu venereo. ideꝫ. Miles cum quo tum rē hēbat. Do. rem hēre honeſte res īpura dr̄. De triplici ſignificatione Auſonij verſus eſt in monoſyllabis. īperium litē venereꝫ cur vna notet res. Itē pꝛo experiētia: ſiue effectu. Ter. in adel. re ipſa reperi facilitate nihil eē melius neqꝫ clemētia. Cice. in Cato. Habui hęc de ſenectute q̄ dicerem vobis. ad quā vt pueniatis vt ea quę ex me audiſtis re ex parte pbare poſſitis. Itē pꝛo valore p̄cio vel ęſtimatiōe. Ter. in phoꝛ. At ſi talentū rē reliq̄ſſet decem. ſ. pꝛimus eſſe cognatus. Item pꝛo periculo: vt apud eundem. Verū pone eſſe victū eum tandē tamen nō capitis eius res agitur ſed pecunię. Et res dr̄ veritas. Ter. in adel. Verū cogito qō res eſt. Huius diminutiuum eſt recula.

Res cōperendinata dr̄ cū cā. i. iudiciū in diē tertiū ꝯſtitutū ē.

Res iudicata. dicitur quę finem controuerſiaruꝫ pꝛonunciatione accipit quod vel condemnatione. vel abſolutione contingit: vt auctoꝛ eſt Vlpia.

Res foꝛenſis dr̄ cā quę agitur in foꝛo: ⁊ ad cauſidicos ptinet.

Res publica. ciuitas libera quę iure regitur.

Reſcio. ſiue reſciſco. is eſt factū aliq̄d occultius aut inopinatū inſperatumqꝫ cognoſco. Teren. en tibi reſciuit oēꝫ rem. ideſt qō occultum putabamus pꝛęter noſtrā opinionē cognouit. Aliquādo ſignificat rem poſtquā geſta eſt ſcio quā neſciebam cum gereretur. Hierony. in lib. nūoꝛuꝫ. quod ſi audiēs vir tacuerit. ⁊ in alteram diem diſtulerit ſententiam q̄cquid nouerat. atqꝫ pmiſerat reddet: quia ſtatiꝫ vt audiuit tacuit. ſi autēꝫ contradixerit poſtquā reſciuit poꝛtabit ipſe iniquitatē eius. ⁊ lib. j. R. Quod cum dicenduꝫ reſciſſet: quia prępararet ei Saul clam malum dixit ad Abiathar.

Reſcindo dis. cędo. tollo. aufero. deſtruo. Cęſar. i. cō. Pōteꝫ q̄ erat ad Genuā iubꝫ reſcindi. Qō vbū ad oīa q̄ reſcindūr̄ fere ppꝛie pertinet. Col. li. ij. Et qō ſalx reliq̄rit pꝛiuſq̄ꝫ inareſcat vomis reſcindat atqꝫ obꝛuat. id eni cedit p ſtercoꝛe. Virg. li. iij. Gę. Nō tñ vlla magis p̄ſens foꝛtūa laboꝝ ē. Quā ſi q̄s ferro potuit reſcindē ſūmū. vlceas os al̄r vitiū viuitqꝫ tegēdo. i. aparire. Idē li. j. Ge. Cęlū reſcindere frēs Ter. ſunt conati. i. oppugnare. Et reſcindere ē rurſus ſcindere. Hiero. ꝯ Ruſi. Quid meruit hō latēs vt nudares cicatricem eiꝰ ⁊ obductā cutē īſperato doloꝛe reſcideres. Aliqñ nō ratū hēre: irritum facere. Sal. in iug. Iugurtha iter al̄s res ait opoꝛtere quinquennij cōſulta ⁊ decreta oīa reſcindi tolli ⁊ deſtrui.

Reſcribo. rurſus vel retro ſcribo. Ouid. Nil mihi reſcribas attñ ipſe veni. Et reſcribere ſig̃t reddere ſeu renumerare. Ter. in phoꝛ. atqꝫ illud mihi argentum rurſuꝫ iube reſcribi. Do. reſcribi reddi: ſeu p mēſeꝫ ſcripturaꝫ dari. qm̄ ad pecunię renumerationē añcedit ſcriptura. reſcribere dicebant p renumerare. vñ hodie dar̄ chirographus. Ser. ſcribi eſt dari. Hoꝛ. ſcribe decem nerio. nō eſt ſatis adde cicutę. reſcribi v̄o reddi Hoꝛ. Dictātis qō tu nunq̄ꝫ reſcribere poſſis.

Reſeco. as. pe. coꝛ. aui. atum. ⁊ reſecui reſectum. ſignificat reſcido. Vide in dictione ſeco.

Reſero. as. pe. coꝛ. aperio a ſera deductum. Ci. Nec ita claudēda eſt res familiaris. vt eam benignitati aperire non poſſit nec ita reſeranda vt pateat omnibus.

Reſero pe. coꝛ. reſeui. reſituꝫ. rurſus ſemino. ſeu rurſus planto. Ply. lib. xviij. Nam cū hyeme p̄gelida captę ſegetes eſſent reſeuerunt reſarrientes campos menſe Martio.

Reſegmen: qō ex vnguibus amputatur. Ply. lib. ij. Nec pauci apud gręco ſingulorum viſcerū mēbꝛoꝛumq̄ꝫ etiaꝫ ſapoꝛes dixere oīa perſecuti vſqꝫ ad reſegmina vnguium.

Reſeruo. as. quaſi retro ſeruo. ab alijs ſeruo ſalio. Lact. li. ij. Fabꝛicauit arcā in qua ipſe cū cōiuge ac tribus filijs reſeruatus eſt cū aqua vniuerſos montes altiſſimos operuiſſet. Hiero. ad iul. Nihil tibi ob metū inopię reſeruaueris ne cū anania damneris ⁊ ſaphira.

Reſes. iſidis. a reſideo. qui remanet ſiue reſtat ocioſus a laboꝛe ſeu opere qō exercere ſolebat. Liui. lib. ij. Timuere ptes reſidere in vrbe plebē incerti manere eā an abire mallent.

Reſideo. es. pe. coꝛ. q̄eſco ſedeo. firmiter ſto. Nā hier. nihil ſig̃t Virg. Diſqꝫ repēte reſedit flatus. Hiero. Atqꝫ in regni ſolio ſublimata poſt xp̄m glorioſa reſedit. Lact. lib. ij. poſteri hebꝛęi dicti penes quos religio dei reſedit. i. reſtitit.

Reſipiſco. is. Vide in dictione deſipio.

Reſex. ecis. Col. li. iiij. Nā ꝯfiteoꝛ pāpinarios quoqꝫ cuꝫ e duro pceſſerint tpe anni ſequētis acq̄rere fęcūditateꝫ. ⁊ idō reſecē ſūmitti vt pgñare poſſit. Vex eius modi partū cōperimus nō tā ipſius reſecis q̄ꝫ materni eſſe muneris.

Reſigno. as. qō ſignatum erat aperio relaxo patefacio. Eſt. n. ꝯ rū ſuo ſimplici. ſigno qō ē annulo ſignum īpꝛimo. Plau. in tri. iā ſi obſignatas nō feret dici hoc pōt apud poꝛtioꝛeꝫ cas res reſignatas tibi īſpectaſqꝫ eē. hic reſignatio teſtōꝛum appellata. Itē reſignare eſt pfecte ſignare. Col. li. iij. pꝛiuſq̄ꝫ arbuſculas trāſferas rubꝛica reſignato: vt hiſdē q̄bus an ſtete runt ꝯſtituas eas. itē reſignare claudere. Virg. lib. iiij. Et lumina moꝛte reſignat. Antiqui ēt reſignare p reſcribere dicebāt: ſicut ſubſignare p ſubſcribere. ⁊ reſignatum ęs dicebar̄ militi cū ob delictū iuſſu tribuni militū ne ſtipēdium ei darer̄ ī tabulas referebar̄. Itē reſignare reddere qō fit cū in libꝛis datoꝝ. ⁊ acceptoꝝ pecuniā q̄ꝫ acceptā ſignauimus redditā demōſtramꝰ. Hoꝛ. li. ij. car. rennas reſigno quas dedit.

Reſimus. pe. p. ex re ⁊ ſimus. idē ē qō ſimus. hoc ē qui rurſuꝫ verſus dep̄ſſas hꝫ nares Virg. Simꝰ poſuit. Duꝫ tenera attondēt ſimę virgulta capellę. Ser. Simę gręcū eſt nomen. i. pꝛeſſis naribꝰ. vñ ⁊ ſimias dicimus. De reſimus. Col. li. vij. loquēs de boū idole. pandoꝝ inquit naribꝰ reſimis patulis. Huius ꝯꝛiū eſt deſimus p eo qui nō eſt pꝛęſſimus.

Reſina humoꝛ ex arboꝛibus defluens in hiſdemqꝫ reſidens. A quo reſinatus. a. um. quod eſt reſina illitum ſicut a pice picatum. Iuue. Quid enim reſinata iuuentus.

Reſoluo. q̄ſi diſſoluo. Col. li. ij. Ex his nihil nō melius reſoluta humo q̄ꝫ dāſa pueīt. Iteꝫ reſoluere deſtruere amouere. Virgi. li. i. Ge. Inuitat genialis hyemis curaſqꝫ reſoluit. i. amouet. Iteꝫ diſſoluere. ⁊ qō ligatā erat non ligatuꝫ facere. Ouid. li. j. me. Et velate caput: cinctaſqꝫ reſoluite veſtes.

Reſpicio retro aſpicio. Plau. ī aul. Tu ex hoc loco digitū trāſuerſum aut vnguē latum exceſſeris. aut ſi reſpexeris donec ego te miſero. interdum reſpicere eſt reſpectuꝫ hēre puidere remediare. plau. Ciceroni. qō ſi aut cęſar reſpexerit ſe: aut africanę legiones celeriter venerint ſecuros vos ex hac parte reddemus. Ter. in an. Carine me ⁊ te impꝛudēs niſi quid dij reſpiciūt pdidi. i. puidēt: vel remediū afferūt. Interdum cuſtodire reſeruare amare. Idē ī heau. Deniqꝫ nullū amittit tp̄s neqꝫ te reſpicis. i. cuſtodis. Et ī phoꝛ. dij nos reſpiciunt: gnatam īueni nuptam cum tuo filio. i. diligūt.

Reſpecto. as. ſępe video. amo. adiuuo. Virgi. Si qua pios reſpectāt numina.

Reſpectus modo ipſam reſpectionē Plau. ⁊ me reſpectu terruit modo rationē qua ad aliquid agēdum mouemur. Ply. nāqꝫ eo reſpectu cōmotus abſceſſerat.

Reſpiro ſpm̄ capio reſuſcito ſeu ī ſtatū pꝛiſtinuꝫ redeo. Plau. in epi. Mane ſine reſpirē q̄ſo: imo acq̄eſce aīo male ē recipiam anhelitum. Ci. aulo toꝛquato. ſi armis aut cōditione poſitis: aut fatigatiōe abiectis: aut victoꝛia detractis ciuitas reſpirauerit. ⁊ dignitate tua tibi ⁊ foꝛtuna licebit. i. in ſtatum pꝛiſtinum redierit.

Reſpondeo. es. ⁊ rñdo. is. Manil. lib. v. Sic ēt magno q̄dam reſpondē mūdo. Eſt aūt rñdē poſterioꝛe loco dicē a quo reſponſuꝫ ⁊ reſpōſio. Et dicimus: ego rñdeo tibi ⁊ ad te. Ply.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cũ ad eos breuiſſime rñdiſſem greci tñ meliorẽ moduꝫ hñt. vnde xenophon in lib. queꝗ fecit de miſeria tyrannorum και οι εερων υπολαβων ο̄τι υηδια εφηωσιμωνι-δηκαι εξων απεχθανονται οι ανθρωποι ημασ πο λυ πλειω του ι διωτου αναγκηεσι πραγματευε σθαι. Aliquando ſignificat ꝯuenire ꝯſentire ⁊ parẽ eſſe. Virgi. Dictis reſpõdẽt cetera matris. i. ꝯſentiũt ⁊ ꝯformia ſunt. Ply. lib. xxxvj. Structurã ad normã ⁊ libellam ⁊ ad ꝑpẽdiculum reſpondere opꝫ. Ci. li. tuſ. Nec tñ ſi q̃s magnis ĩgeniis ĩ eo genere extiterũt nõ ſatis grecoꝝ glĩę reſpõderũt. i. acceſſerũt vel pares fuerũt Hiero. ad furiã. Et q̃bꝰ nati ſunt liberi ſuo generi rñderũt. i. ſimiles fuerũt. Ci. trebo. cui quidẽ amori vt ceteris rebus poſſem: amore certe rñdebo. i. ſatiſfaciam: vel par ero. Virg. Illa ſeges demũ votis rñdet auari agricolę. aliqñ reſpicere ſeu cõtra poſitum eſſe. idẽ lib. vj. Contra elata mari rñdet gnoſia tellus.

Reſpuo. is. Vide in dictione ſpuo.

Reſtagnare: extra redundare ſeu aquaꝫ cõtinere. Col. lib. ij. ita quaſi palus ĩ aliqua parte ſubſidẽs reſtagnat ſulcis deriuãda ẽ quippe aquarum abũdãtia atqꝫ penuria graminibus eque ẽ exitio. cõponit̃ aũt ex re ⁊ ſtagnare.

Reſtauro. as. ex re ⁊ ſtauro. vñ ⁊ inſtauro ſignificat reintegro. Iuſti. lib. ij. interea ⁊ darius cum bellum reſtauraret. in ipſo apparatu decidit.

Reſtare. ſupeẽſſe. Ci. in Cato. Nec cum equalibus ſolũ q̃ pauci admodum reſtãt. itẽ remotũ eſſe. Enn. reſtat vſus fuit. i. diſtat remotũ ẽ. itẽ retroſtare. Ter. in eu. vtinaꝫ illũ dij deęꝗ oẽs ſenẽ ꝑdãt q̃ me hodie remoratus ẽ. meꝗ adeo q̃ reſtiterim. itẽ reſiſtere. Ci. de finibꝰ. Nullã q̃rẽtes voluptatẽ ſtoici reſtãt. itẽ reſtare cũ datiuo ſignificat manet̃. cũ acc̃o. vt hoc mihi reſtat. i. hoc me manet. Virg. lib. vij. hoc latio reſtat̃ canunt qui ſanguine noſtrum nomẽ in aſtra ferant.

Reſtito. as. ſępe moras facio. Terẽ. ĩ eu. Exi foras ſceleſte. at ẽt reſtitas: fugitiue prodi.

Reſiſto. is. retro ſiſto. Hiero. lib. ij. R. Cumꝗ tranſiſſet. vniuerſus populus ⁊ rex Iordanem reſtitit. ⁊ oſculatus ẽ rex Berzelai. ⁊ reſiſtere ẽ aduerſari repugnari. Cice. Cũ reſiſtere eiꝰ improbitati non poſſem.

Reſtire ẽ ad reſerẽdum: laborãdum colẽdumue aptũ eſſe. Col. lib. iiij. Nã vt quęꝗ reſtire ĩcipiunt tẽpeſtiue legunt̃: ⁊ quę nondum maturitatẽ cęꝑunt vuę ſine diſpẽdio differuntur.

Reſtibilis q̃ reſtituunt̃ ⁊ reſerit̃. Ply. lib. xxviij. Cõceptũ leporis vtero exẽptũ bis q̃ parere deſierint reſtibilẽ fęcũditatẽ afferre. vñ ager reſtibilis. Col. li. ij. Faſellus terrę mandabit̃. vel in veterano: vel meliꝰ pingui ⁊ reſtibili agro. Feſtus. reſtibilis ager fit q̃ cõtinuo biẽnio ſerit̃. reſtibilis ſeges ẽ. quę regerminat. quaſi cuiꝰ fęcunditas in ſequẽtẽ quoꝗ annum reſtitat. gręci palim blaſton vocant. Ply. Vbertatis tñ tãtę ſunt: vt ſequẽte anno ſponte reſtibilis fiat ſeges.

Reſtituo. is. mõ ſig̃t reddo. Ter. gnatũ ei reſtituit. mõ ĩ ſtatum priſtinũ reduco. Iuſti. hũc regno a pr̃e priuatũ filius reſtitu erat. ⁊ proprie reſtituunt volẽtes cupiẽteſꝗ vt ciuis pr̃ię. ⁊ filiꝰ pr̃i. Hinc reſtitutio repoſitio. cuiꝰ reſtituẽ inq̃t plus ẽ q̃ꝫ exhibẽ. nam exhibẽ ẽ pñtiã corporis ꝑbẽ. reſtituẽ vo ẽ ẽt poſſeſſorẽ facẽ: fructuſꝗ reddẽ. hinc reſtibilis ager.

Reſtis: funis a reſto vt quidã aiunt: ⁊ q̃cũꝗ ligata ſtare faciat. Apule. Reſtim q̃ grabatulus erat ĩtextꝰ aggredior expedir̃.

Reſtio. onis funiculus. Quo ẽt noĩe dictꝰ fuit ꝓauus auguſti.

Reſtingo. is. xi. ctum. a ſtinguo cõpoſituꝫ ẽ. Vñ ⁊ diſtinguo. ⁊ extinguo. Stinguo vo vt opinor ſignificat obſcuro. de quo Priſ. Extĩguo. xi. cuiꝰ ſimplex ĩ raro vſu ẽ. Ci. tñ ĩ arato. ꝑticipio vſus ẽ. Quẽ neꝗ tẽpeſtas ꝑimet. neꝗ lõga vetuſtas ĩterimet ſtinguẽs ꝑclara ĩſignia cęlũ. Idẽ ĩ ꝓgno. Vt cũ luna means hipionis officit orbi. ſtinguunt̃ radij cęca caligine tecti. Reſtinguẽ aũt ẽ qđ vernacula lingua dicimus remorzare. Plau. in caſ. Ignẽ reſtinguunt aqua. Virg. Quale ꝑ ęſtũ dulcis aquę ſilẽte ſitim reſtinguẽ riuo.

Reſtringo. is. retro ſtringo. Ply. lib. xxxv. Idẽ belli imaginem pinxit reſtrictis a tergo manibus Alexãdro ĩ currũ triũphãte. Aliqñ valde ſeu ꝑfecte ſtrĩgo. Amb. li. j. of. Vt lingua tua mẽti ſubdita ſit reſtringatur habenę vinculis. Aliqñ ſoluo. Apul. Iumẽtum reſtringit abireꝗ ſtabulo liberuꝫ ſinit. qđ ſtabularius inuẽtuꝫ mox domuꝫ reducit. Aliqñ rurſus ſtringo. Idẽ. Et duplici ne ſolui facile queat reſtringit.

Reſilio: ſilis pe. cor. vide in dictione reſulto.

Reſulto a reſilio fit. qđ ſignificat in ꝯtriũ ſalio reuertor agor rebello. Ply. Qñꝗ reſilit vulnus ⁊ curare ſcabello opꝫ. Hieronymus ad nepo. Sagitta in lapidẽ nunq̃ꝫ figit̃ interdũ reſiliens ꝑcutit dirigẽtẽ. Et reſilire ẽ cito recedẽ. Quadrigariꝰ lib. vj. Artorius caute dextrum humerũ ſauciat atqꝫ reſiluit Reſultare igitur reſilire reluctari: in contrarium ferri. ſeu reaudiri ac reclamari. Virg. lib. v. pulſatiꝗ coles clamore reſultant. Sic ⁊ diſſulto. vt apud eundẽ lib. viij. ĩpulſum quo maximus intonat ęther diſſultant ripę.

Reſumo pe. produ. rurſus ſumo. Ply. Reſumptis poſt longaꝫ ęgritudinẽ viribus.

Reſupino. as. ſurſum. reuoluo. Nam ſupinare ẽ ſurſum voluere a ſupinus. Iuue. Et multũ referẽs de mecęnate ſupino. Naꝫ pronus ſupinuſꝗ ac reſupinus contraria ſunt. Col. li. iiij. Quia ſiue ꝓnũ. ſiue reſupinũ. Ply. Eoſꝗ ſciopidas vocari q̃ in maiori ęſtu humi iacẽtes reſupini vmbra ſe peduꝫ ꝓtegũt. Itẽ reſupinus ꝓiectus molliter. Ouid. Et mõ cantabam veteres reſupinus amores. reſupinare igitur inuertere ſubuertere. Interdũ ẽt a ꝓpoſito. ſeu ĩcępto reuocare differre ꝑuertere. Iuue. Aulam reſupinat amici. Idẽ ⁊ reſupinati ceſſantia tympana galli. Sꝫ hęc ꝑ tranſlationẽ.

Rete. tis. neutri gñis. ⁊ retas. maſcu. ac fęmi. ⁊ hęc retia. ę. a rapio. vel a raritate. vt inq̃t Var. Plau. in ru. Non vides ꝓferre me inuidũ retẽ ſine ſquãmoſo pecu. Et iterũ ibi. Nã tunc ⁊ opam ⁊ ludos facit ⁊ retiam vt tẽpeſtas ẽ. rete vero ĩ ablatiuo rete pro reti. Ouid. lib. v. faſ. poſuit. Cur tibi ꝓ libycis clauduntur rete leones. hinc fit irretio. is.

Reticulum diminutiuũ a rete. Quo noĩe vtitur ſępe. Hieronymus in inſtrumẽto veteri. Eſt ⁊ genus retis. qđ in orbẽ ſpargitur. quod aliqñ capitur ꝓ tegmine muliebris capitis qđ capillos ꝯtinet. Iuue. Reticulũꝗ comis auratũ ingẽtibus ĩplet. Eſt ⁊ reticulũ ſacculus in modum retis: quo viatores denarios ⁊ panẽ geſtant Hor. Vt ſi reticulũ panis vęnales ĩter onuſto forte vehas humero. alio nomine dicitur funda.

Retiaculũ diminutiuũ a retia. Hieronymus in pſ. Cadẽt in retiaculum peccatores. Plau. in aſi. Iubeas vna opa me piſcari in aerẽ: venari aũt retiaculo in medio mari.

Retiolum. idẽ quod reticulum. ſ. tegmẽ capitis.

Reticula diminutiuum a retis fęminino gñe.

Reticulatus culata. culatuꝫ quod ẽ factũ in modum retis. Ply. libro. xxxvj. reticulatam ſtructuram. qua frequẽtiſſime romę ſtruunt remis opportunam.

Retiarius dicebatur qui rete ĩmittebat. Nã cõpoſiti gladiatores ꝑ paria. diuerſa nomina ſortiebantur. Nã alter dicebat̃ retiarius quod rete iaceret. Alter ſecutor ꝑinde ac retiarium fugiẽs vel fugã ſimulans ſeq̃retur hoc genus pugnę inſtituit pittacus vnus ex ſeptẽ ſapiẽtibus.

Retę ſunt arbores quę ex ripis fluminum eminẽt: aut in alueis ipſorum extant a retibus dictę ꝙ prętereuntes naues retinerẽt inſtar retium. Vñ in edicto pręt orum legitur. retanda flumina quod ſignificat purganda. ne quid morę: ſiue ꝑiculi nauibus in ea virgulta incidẽtibus fiat.

Retego. is. pe. cor. quod tectum erat denudo.

Retexo. is. contrarium ẽ ſuo ſimplici. ſignificat. n. qđ textũ erat reddo non textum. Tractũ a telis quę deſtruuntur cũ retexuntur. Et retexere rurſus texere renouare. Matius Ciceroni. An quod adoleſcẽs pręſtiti cum ẽt errare cum excuſatione poſſem. id nunc ętate ꝑcipitata cõmutẽ: ac ne ipſe retexũ. Itẽ ſignificat apire diſſoluere.

Retineo. es. pe. cor. remoror. vnde retinacula. ꝑ tranſlationem ponitur pro recordor: vt cuꝫ dicimus. Si retines quę dicta ſunt. Aliquando ꝓ cohibere. Amb. Satis abundeꝗ dixiſſe me credo ſupiori tractatu quẽadmodũ cõpti vel nitidi na-

talē dñi ſuſcipe debeamus. ⁊ ſuꝑueniētē feſtiuitatē eius ab omni ambitiōe retinere. Aliqñ ꝓ nō ꝑmittere vt qcq̄ ꝑdatur vel ꝯſumat̄. Lac. lib. vj. Nomē itaq̄ ſoluꝫ retinuerunt: vim vero ⁊ rationē ⁊ effectū perdiderunt. Salu. Nam imperium his artibus retinet̄. i. conſeruatur.

Retēto. as. frequētatiuū ſepe retineo Plau. in aſi. Cur me retētas. Et retētare iterum tētare. Ouidi. lib. j. me. Erigit̄ metuitq̄ loqui ne more iuuēcę mugiat ⁊ timide verba intermiſſa retētat. ideſt iterum tētat proferre.

Retinacula: qb⁹ aliquid retinetur: ſiue remoratur. Uirg. lib. j. Ge. Atq̄ amerina parant lente retinacula viti.

Retorq̄o. ques. retro iacio vel mitto. Ambro. lib. j. offi. Et quāuis ſeptus armatis non retorquebat conuicium.

Retracto. as. a. retraho. qd̄ ſignificat rurſus traho. r̄uocoue vñ liber retractationū: quē pater me⁹ Augu. edidit recte appellatus eſt in quo quę minus docte alibi tractauerat retractauit. i. reuocauit. Aliqñ retractare eſt retro trahere recuſare reijcere. Uirg. lib. x. ęne. Semianimeſq̄ micant digiti ferrūq̄ retractāt. Col. lib. v. Hęc eorūq̄ ſimilia poſt putationem retractāda ſunt retrotrahēda ⁊ remouenda.

Retribuo recompendo. quaſi retro tribuo.

Retrimētum a retro. is. videtur eſſe ſicut detrimētuꝫ a detero. Uar. Amurca cum ex olea eſt expreſſa qui eſt humor aquatilis ac retrimentum conditum in vas fictile.

Retorridus. ida. idū. qd̄ ī tēpeſtiue amiſſis virib⁹ a ſolo torret̄. Colum. li. iij. Si in olea vnus ramus aliquāto ceteris lętior eſt niſi eū reciderts arbor rota fiet retorrida.

Retorreſcere. idē ē qd̄ retorridū fieri. Idē lib. iiij. Deinde ſata nō ita enutriūt vt ante ꝯualeſcāt ac ꝓſiliāt quā retorreſcāt.

Retrudo. dis. penultima producta retro trudo Plau. in epiſt. cępi rurſus vorſum ad illa pauxillatim accedere quaſi retruderet hominem me vis inuitum.

Retundo. is. vide in dictione tundo.

Reualeſco. icis. ad ſanitatē redigor. Gel. qd̄ in eorum finibus ſub ipſo oppido ex capitali mēbro reualuiſſet.

Reuenio. is pe. cor. retro venio reuertor.

Reuertor deponens. ⁊ reuerto redeo. q̄ſi retro verto Ci. apio. Cōſcēdens iam nauē epheſo laodiceā iam reuertit. Et libro ſcd̄o offi. Factus eſt alter eius ſiſtēdi vas: vt ſi ille nō reuertiſſet. moriēdum eſſet ipſi. Aliqñ reuerti ponitur ſimpliciter pro venire diuertere. Idē ad ariſtippi laqueos reuertamur. cum nihil de chryſippo antea dixiſſet.

Reuelo. as. pe. pro. ꝯtriuꝫ eſt ſuo ſimplici: velo quod tego ſignificat. vt reuela oculos meos. i. aperi ⁊ detege.

Reuello. is. Uide in dictione vello.

Reuiſo. is. redeo vt videā. Ter. in an. reuiſo q̄d agāt: aut q̄d captent ꝯſilij. Plau. in tru. Nunq̄d nam me vis aliud. Ut qñ ocium tibi ſit me reuiuas. i. ad vidēdū me reuenias.

Reuiuiſco. is. reuixi rurſum viuus fio.

Reuoco. as. pe. cor. retro voco. reduco. retraho. retrouertor. reſuſcito. Hieronym⁹. Nō illū vxoris lachrymę: nec cōio ſanguinis nō deſpectās cūcta ex alto deus a ſcelere reuocat. i. retrahit. vñ ⁊ reuocare pedē dicimus nō mō de aīalibus ſꝫ ēt de fluminibus. Uirg. cunctat̄ ⁊ armis rauca ſonās reuocatq̄ pedē. Sal. Sępius vindicarū ē in eos q̄ ꝯ iperiū in hoſtē pugnauerāt quiq̄ tardius reuocati ꝑlio exceſſerāt quā qui ſigna reliquerūt. aut pulſi loco cedere auſi erāt. i. retro vocati. Plau. ī cur. Poſtq̄ hęc mihi narrauit. ab illo reuocat me ilico. i. vt redeā vocat. Lac. li. iiij. Iacētia mortuoꝝ corpora erexit: eoſq̄ noibus ſuis īclamatos a morte reuocauit. i. ſuſcitauit. Aliqñ reuocare ſignificat per vices mutuo vocare. Uar. qd̄ nobis miniſtrare pueri diebus feſtis cicet viride: q̄ nos ꝓuocare cū audeāt. nos illos vocare timemus. hui⁹ cōpoſitū ē adreuoco. Cice. lib. i. officio. Danda igit̄ opera eſt. vt ſi ēt aberrare ad alia cęperit. adreuocetur oratio.

Reuolo reuolas pe. cor. retro volo. Ci. lib. iij. de nā. ęque itergo ꝑuolantiū colla ⁊ capita ī tergo reponunt. qd̄ q̄r ipſe dux facere nō pōt. q̄r non hꝫ vnde nitatur. reuolar vt ipſe quoq̄ quieſcat in eius locū ſuccedit ex ijs quę aſſequit̄: eaq̄ viciſſitudo in omni curſu conſeruatur.

Reus dr̄ quicūq̄ in litem adducit̄: ēt ſi nihil admiſerit. i. cōtra quē q̄ſpiam agit. Cice. lib. ij. de. ora. Reos appello non modo eos qui arguuntur. Sed oēs de quoꝝ re diſſeptat̄. vnde a re dicit̄ reus. quod rei alicui obnoxius ſit: vel a re quā promiſit. reum fieri. vt Aſco. īquit nihil aliud eſt niſi apud prętorem legibus interrogari.

Reus agitur. qui accuſatur. reus peragitur qui damnatur. ply. iunior. Dū ille peragitur reus ſedimus Iurecōſul. peregiſſe reum non alias quis videtur niſi ⁊ condēnauerit.

Reus ſtipulando qui ſtipulatur. reus promittēdo. qui ſuo nomine quid pro altero promittit.

Re⁹ voti inq̄t Macro. q̄ ſuſcepto voto ſe numinib⁹ obligat.

R ante H

Rha fluuius a quo nomē medicamēto notabili vt ammianus inq̄t: qd̄ rheon: ſeu rha barbarū atq̄ ponticū vocat̄.

Rhadamāthus. Iouis ex europa filius ⁊ rex lycię. q̄ q̄ ſeuer⁹ fuerit. ⁊ iuſtitię executor. fingit̄ a poetis apud inferos nocētuꝫ explorare culpas. De quo Uirgi. lib. vj. Gnoſius hic rhadamanthus hꝫ duriſſima regna. Caſtigatq̄ auditq̄ dolos: ſubigitq̄ fateri. q̄ q̄s apud ſuperos furto lętat⁹ inani diſtulit inſerā cōmiſſa piacula morteꝫ.

Rhagades ⁊ rhagadia vocantur ſciſſurę quę in ſede proueniunt. Dicitę rhagades a verbo gręco. ραγιζω quod ſignificat abrumpo. De hoc in dictione condylomata. comedo vulgariter manzadure de muro.

Rhānuſia vide ī dictōe rham⁹. rhamnetes nomē ꝓpriuꝫ viri.

Rhampſinitus nomen proprium regis ęgypti. vt Herodo. lib. ij. hiſto. refert.

Rhagęaꝝ nomē ciuitatis medoruꝫ ab auulſione terrę motus.

Rhea: cęli ⁊ terrę filia: quę alio noie cybelle dicitur.

Rheda: vocabulum gallicum vt inquit Quintilia. ⁊ ſignificat carrucam. vnde a Cicerone rhedarius dictus eſt auriga rectorq̄ ipſius rhedę. inde epirhedium.

Rhegyum oppidum ſitū in margine italię cui gręci nomen dedere a fractura per. y. rhegyon. n. gręcę abruptū dicit̄. Hinc n. ſicilia auulſa abruptaq̄ eſt ab italia. trogus. quoniā īquit gręcę abrupta hoc noīe pronunciant̄: gręci a dehiſcendi argumēto nomē dedere. Olim rhegynę ciuitatis ingens fuit potētia: ob eamq̄ cām nomē ciuitati factum eſſe autumāt. quaſi regia vrbs foret. vñ ⁊ Stra. ſcribit quoſdā exiſtimaſſe a quoddā rege dici potuiſſe. Sicq̄ abſq̄ aſpiratione ſcribēdū eſſet. Ab hoc rhegyo dicti ſunt rhegyni. Eſt aliud regium ciſalpinę gallię oppidū nō longe a parma ⁊ mutina a lepido īſtauratū qd̄ ⁊ regiū lepidi ꝓ dr̄ia alteri⁹ dr̄. a quo regiēſes ſed melius dicitur regiū lingobardię.

Rhebanus fluuius in faucibus boſpori thracij. Ut plynius libro quinto teſtatur.

Rhemi: populi gallię. vnde ꝑcioſiſſimum telę genus rhemēſe cōicata alijs quoq̄ galliarū populis textrini gloria.

Rhenus ⁊ rhenū vtroq̄ modo dicit̄ ꝓfluuio gallię qui deiugo rheticarum alpiū vſq̄ in oceani ꝓfunda curſum ſuū dirigit. romani memorandus aduerſum feras gētes murus imperij. Uirg. Rhenuſq̄ bicornil. Hora. Aut flumen rhenum: aut fluuius deſcribitur arcus.

Rhenones: veſtes pellicęę precipuę ferinę ad vſum humanuꝫ redactę dictę q̄ calidos teneant renes: ſiue q̄r pινοσ pellis dicit̄. ſiue qd̄ rhenoni ppl̄i hiſce peculiariter vtebant̄. Cęſar cō. vj. ſcribit germanos vti paruis rhenonū tegmentis.

Rheſus rex thracię quē Homerus ſcribit cū equis albis ī auxilium troianoꝝ veniſſe ⁊ a Diomede interfectū. Quo noie ēt dictus eſt quidam troianus fluuius.

Rhetus: gigas quē Dionyſius ī leonē cōuerſus occidit. rhętus ꝯo mons troię in quo aiax thelamonius ſepultus traditur.

Rheti populi a thuſcis conditi qui duce rheto a gallis pulſi alpes occupauerunt. ⁊ a nomine ducis rhetorum condiderunt rhetiam. Hinc rheticę vites. ⁊ rheticum vinum quod inter generoſa italię vina numeratur. quod vt Strabo lib.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN